

AUDIÈNCIA pàg 12
Línia supera els 100.000
lectors metropolitans
durant el mes d'octubre

ENTREVISTA pàgs 20 i 21
Xavier Marcé, regidor de
Turisme: "El model turístic
d'avui no és tornar al 2019"

línia ^{12 anys} **Ciutat Vella**

Número 121 · Novembre 2021 · liniaciutatvella.cat

Encausats set veïns del Raval per protestar contra Vox

El partit d'ultradreta els demana 6 anys de presó i la Fiscalia vol que se'ls multi amb 7.200 euros cada un pàg 10

**"La gent
està farta
de com està
la ciutat"**

Entrevista a Elsa Artadi,
Junts per Catalunya

pàgs 14 i 15

CONFLICTE LABORAL pàg 11
Crisi al Sant Pau: tensió
entre la nova direcció i
un grup de treballadors

TRENCAR BARRERES pàg 10
Obre un espai per unir els
sensesostre i la ciutadania

25N pàg 3
L'hora de repensar la figura
hegemònica de l'home

Foto: Joanna Chicheinitzky

DEFENSA PERSONAL

MIXTO
FEMENINO
EXTRAESCOLARES

DINAMIS SPORT

**CLASES Y ENTRENAMIENTOS PRIVADOS
GRATIS 2 DIAS DE PRUEBA MÁS CAMISETA**

 618 557 197

DEFENSA PERSONAL [**SALA FITNESS INCLUIDA
1H PARKING GRATUITA**]

KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM | INFO@KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM

BARCELONA
MAI S'ATURA

#BONUSCONSUM

Ja hi ha més de **50000 clients** que han reservat els seus **bonusconsum** i els volen gastar a la teva botiga.

A què esperes?

Entra a bcnmkaret.barcelona, crea la teva botiga i dona't d'alta a la campanya dels **bonusconsum** abans que s'acabin!

La masculinitat, sota la lupa

» Els grups de noves masculinitats són espais des dels quals repensar la figura hegemònica de l'home
 » Ja hi ha veus, però, que consideren que aquests grups són llocs d'autocomplaença masculina

Albert Alexandre
BARCELONA

En una taula, quatre joves esmorzen. Tres nois i una noia. Parlen despreocupadament. Els tres homes, com si les dones fossin carn de mercat, expliquen quines noies del grup d'amics s'endurien al llit. Ella escolta i riu incòmoda. Quan la cosa no pot anar pitjor, la noia se'n va al lavabo i els comentaris misògins pugnen de to. "Aquella té bon cos, però jo no podria tirar-me-la per la cara", diu un i tots riuen. "A mi, posant-la d'esquenes ja em valdria", diu un altre i tots riuen. Torna ella del lavabo i els pregunta de què parlaven. "De res", afirmen encara amb llàgrimes als ulls. "Sou una mica masculistes", acaba dient la noia, que no sap on ficar-se. "Que exagerada que ets!", li responen.

L'escena, presenciada per qui escriu aquestes línies, fa preguntar-nos si la nostra societat està combatent adequadament el masculisme. Les xifres indiquen tot el contrari. En menys d'una dècada, 78 dones han estat assassinades a Catalunya a mans d'homes. El 2019, els serveis d'atenció a les dones van intervenir en 46.904 casos a l'àrea metropolitana de Barcelona. Fins al setembre d'enguany, 462 dones van denunciar haver estat violades.

Sovint la lluita per erradicar la violència masculista s'ha focalitzat en l'estratègia de les dones per autoprotegir-se. Amb tot, si assumim que la gran violència que provoca morts és la punta visible de tota una violència patriarcal submergida, caldrà començar a revisar les actituds masculines. Quin home no ha rebut bromes masculistes per WhatsApp? Qui no ha comentat el físic d'una noia d'una manera poc respectuosa?

El 2019, els serveis d'atenció a les dones van atendre més de 46.000 casos a la metròpoli. Foto: Elisenda Rosanas/ACN

NOVES MASCULINITATS

Aquests són alguns dels temes que es plantegen als anomenats grups de noves masculinitats –o grups d'homes–, que en els darrers anys han crescut fins al punt que el mateix Ajuntament de Barcelona ofereix cursos en aquesta línia.

L'Aleix va arribar-hi fa quatre anys. "Al principi hi tenia moltes resistències i vaig començar per curiositat", explica. El que li va cridar l'atenció van ser els títols dels tallers que s'oferien en un centre cívic: *No soc gelós, però..., Els homes no ploren o Posant la mirada en el pare*. L'experiència li va agradar molt, perquè va sentir que es "treia botons" i que podia mostrar les seves emocions davant d'altres homes. És per això que ell i un parell d'assistents més van decidir crear un grup. "Alguns hi eren per canviar la seva relació amb les dones, altres que havien patit *bullying* de nens hi eren per aprendre a estar amb altres homes des d'un espai que no fos la masculinitat de sempre...", relata.

CANVI O TRAMPA?

Dins del mateix feminisme hi ha crítiques als grups de noves masculinitats. Moltes dones assenyalen que són espais on els homes fan un rentat de consciència. La cooperativa Fil a l'Agulla ofereix cursos per a homes des d'una perspectiva crítica i feminista. Anna Boix és una de les seves responsables i considera que, de vegades, als tallers de noves masculinitats es treballa únicament des de la perspectiva del patiment. "No neguem que els homes han de connectar amb les seves vulnerabilitats, però hi ha tallers que acaben sent un lloc on no assumir els privilegis i situar-se com a víctima i no com a agressor", argumenta Boix. "Ningú vol ser agressor, com no hi ha cap estat del món que tingui ministeris d'atac, sinó que només en tenen de defensa", afegeix. El sociòleg i autor del llibre *Masculinitats i feminisme*, Jokin Azpiazu, ho resumia en una entrevista a *La Directa* preguntant-se el següent:

"Qui és el patriarcat si les dones són víctimes i els homes també?"

El mateix Aleix reconeix que posar al centre el patiment que l'educació patriarcal ha suposat per als homes pot invisibilitzar el "crit de ràbia històric i generacional de les dones". És per això que Boix creu que els espais per a homes han de respondre "de quina manera contribueixo a ser part del problema o de la solució". "De quina manera les meves actituds quotidianes, la meua forma de relacionar-me a casa, a la feina, amb altres homes, contribueix a la cultura masculista?", concreta.

SEGUIR AMB EL PODER?

De vegades, aquests cursos són un subterfugi de la masculinitat per continuar exercint el poder. "És veritat que alguna parella m'ha dit: 'Vas a un grup d'homes, però no et responsabilitzes afectivament de moltes coses'", diu l'Aleix. Per la seva banda, Azpiazu considera que hi ha una reelaboració de la idea hegemònica de masculinitat

que no és altra cosa que un canvi de careta. "A la meua època, els nois s'apoderaven del pati per jugar a futbol i, si algú es queixava, sovint s'emportava una pilotada. Ara els xavals 'negocien' de manera diferent l'espai: 'Comprendreu que si vosaltres voleu fer un altre tipus d'activitat, hi ha més espais on fer-ho; però, per jugar a futbol, només hi ha aquest; és lògic que el fem servir per a això, i a més, si voleu, us deixem jugar'".

Veient tot això, cal preguntar-se si les noves masculinitats poden acabar amb les violències que maten les dones. "Un grup d'homes escoltant música suau i fent dinàmiques de teatre té poques possibilitats, però sí que pot obrir una escletxa des de la qual repensar-se", creu l'Aleix. "Almenys, si em deixa la noia, no agafaré la moto i em posaré a 180 kilòmetres per hora perquè no sé gestionar les meves emocions, o si veig que en un grup de WhatsApp envien *mems* que denigren la dona, diré alguna cosa en contra", sentència.

Segueix-nos
a les xarxes socials
@liniaxarxa

facebook
twitter
instagram

La lupa

Combatre el canvi climàtic té costos

per Jordi Muñoz

Foto: ACN

Caldria esperar que la cimera de Glasgow no fos l'enèsima ocasió en què els líders mundials s'omplen de bones paraules de lluita contra el canvi climàtic però després les concrecions no arriben. Però hi ha pocs motius per a l'optimisme.

Un dels problemes dels acords multilaterals contra el canvi climàtic és que estan subjectes al que s'anomena la tragèdia dels comuns: tot i que tots estarem millor si reduïssim globalment les emissions, cada país individualment té incentius per no fer-ho i esperar que els altres ho facin. D'aquesta manera, es pot beneficiar de la reducció global sense pagar el cost de la reducció d'emissions. El resultat d'aquesta lògica és que ningú no pren les decisions que caldria prendre per acostar-se als objectius de reducció d'emissions que els científics consideren necessaris per limitar l'escalfament global. El problema de fons és que l'atmosfera és un bé comú, del que tothom se'n beneficia, però els costos de la reducció d'emissions són ben concrets.

Aquesta lògica endimoniada de les negociacions entre estats es reproduïx a petita escala: si he de deixar el cotxe a casa i fer un trajecte de 30 o 40 minuts més per anar a la feina, tindrè incentius per mirar de fer la viu-viu i que siguin els altres els que perdin temps mentre jo segueixo anant en cotxe. O si una ciutat com Barcelona ha de limitar el trànsit de cre-

uers, altres ciutats de la Mediterrània poden aprofitar-se'n: es beneficiaran de la reducció d'emissions sense pagar el cost de retallar un sector econòmic. Cada municipi, o comarca, tendirà a mirar d'escapolir-se d'instal·lar molins de vent o parcs solars al seu territori esperant que altres assumeixin els costos de la transició energètica.

Uns tenen por de perdre eleccions, altres de perdre diners i tots d'empitjorar el ritme de vida

Perquè la reducció d'emissions no és gratuïta. Els estats poden mirar de compensar i incentivar la transició ecològica amb polítiques expansives, que vindria a ser el que s'ha anomenat *Green New Deal*. Però el fet és que mitigar el canvi climàtic és una decisió política molt costosa. No podem desplaçar-nos tant en cotxe, ni en avió. Els viatges hauran de ser més cars i tardarem més temps a arribar a la feina. Alguns sectors econòmics hauran de redimensionar-se a la baixa i introduir canvis que els faran menys competitius (en preu). Això, si no canvien moltes altres coses, farà créixer l'atur. Si més no en el curt termini.

I com a consumidors, haurem d'assumir costos més elevats en molts productes. Si hem de produir prou energia renovable per substituir les fonts d'energia brutes i per electrificar bona part del que ara es mou amb combustibles fòssils, els paisatges que tant ens estimem s'hauran de transformar. No podem plantejar-nos models de desenvolupament basats en el creixement infinit.

No és un discurs fàcil de fer, però és imprescindible per passar de les paraules als fets. Tothom ha de ser conscient de què vol dir combatre el canvi climàtic. Per això crida l'atenció que encara tinguem debats sobre mesures com la reducció de carrils per a cotxes, els peatges d'entrada a les ciutats, el veto a l'ampliació de l'aeroport, la implantació de renovables o la reducció del consum: són mesures mínimes, de sentit comú, que apunten en l'única direcció possible si és que ens prenem seriosament la mitigació del canvi climàtic. Cal superar el doble llenguatge i la dissociació entre discursos que són pretensament ecològics quan parlen en general però profundament *desarrollistes* quan parlen de coses concretes. Els polítics tenen por de perdre eleccions, els empresaris de perdre diners i els ciutadans d'empitjorar el seu ritme de vida. Però només prenent riscos i assumint els costos en primera persona podem evitar el desastre cap al qual ens encaminem. Val més dir-ho i no seguir enganyant-nos.

Aquí es piula

El Twitter en paper

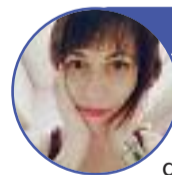
@jserracarne

Quan toca discutir els debats capitals de la legislatura, la fotografia del Govern sempre es trenca: ha passat amb la taula de diàleg, l'aeroport del Prat i els pressupostos. És legítim preguntar-se, doncs, quin és el recorregut d'un executiu de coalició entre enemics íntims.

@RogerMedina_

[Citant un cas hipotètic] Un poble té 100 habitants. 99 d'ells estan vacunats amb pauta completa. 1 no ho està. 2 persones van a l'UCI per Covid-19, 1 de les quals és la persona no vacunada. Els qui no saben estadística diuen que "el 50% de persones a l'UCI tenen pauta completa".

@EmmaZafon

[Sobre Emilio Doménech] Quina casualitat que totes les joves promeses de qualsevol professió mediàtica que són promocionades a *bomb & platill* des dels grans grups empresarials amb seu a Madrid acaben protagonitzant una sonada patinada *proespanyolaca* en el moment menys esperat.

@gmaemejota

Pobre Pablo Casado, ¿cómo iba él a saber que justo iba a una de las 11 misas convocadas en España por la Fundación Francisco Franco en honor al dictador? Es pura casualidad, es como cuando acabó en la oficina del director y le aprobaron de golpe todas las signaturas del máster.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas

Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anton Rosa (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Olga García (Vallès), Francisco Javier Rodríguez

Dipòsit Legal: B 43220-2010

(l'Hospitalet i Baix Llobregat), Alba Losada (Districtes de Barcelona), Anna Utiel (Montse-ratí) i Toni Delgado (Esports)

Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Dept. Comercial: Lola Gutiérrez
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011 Diputació de Barcelona

Editor-Gerent: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Coordinador de Vendes: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Estratègia digital: Anna Corbatera
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

Fiscalia

La Fiscalia de Delictes d'Odi i Discriminació vol imposar una multa de 7.200 euros a set veïns del Raval que van protestar contra dos diputats de Vox en un *escrache*. Abans, els diputats havien catalogat el barri de "femer multicultural".

pàgina 10

Arrels Fundació

El pròxim 1 de desembre Arrels Fundació inaugurarà La Troballa, un espai on es faran trobades entre persones sense llar i la ciutadania. "El projecte és important per sensibilitzar sobre la realitat dels sense sostre", diuen des de la fundació.

pàgina 10

Gimnàs Sant Pau

Després d'anys de lluita, l'estiu passat el Gimnàs Social Sant Pau va aconseguir garantir la seva continuïtat. Ara, però, la tensió entre la nova direcció i alguns treballadors del centre ha provocat una crisi interna que pot igualar el projecte.

pàgina 11

El + llegit

Línia Ciutat Vella.cat

- 1 *El Nadal il·lumina Barcelona: així serà l'encesa de llums*
- 2 *Un districte difícil per viure*
- 3 *Barceloneta Tast: la nova ruta gastronòmica del barri*
- 4 *Tornada inesperada al Gòtic: reobre El Cuiner de Damasc*
- 5 *L'anticolauisme hi torna: qui hi ha darrere de Barcelona és imparabile?*

Safata d'entrada

Transparència

per Francesc Reina

Foto: Pexels

El plor és una vivència molt singular dels éssers humans. Sol anar unit a la ràbia, la impotència o la frustració, després d'enfrontar-nos amb la veritat, que gairebé sempre ens dona un llarg llistat de decepcions. La política és un lloc privilegiat per a la mentida, tot i alguns intents per fer més comprensible la democràcia. A les dictadures, el silenci s'imposava a través de la censura; ara, l'estratègia és l'excés d'informació que juga amb les llibertats, més teòriques que reals, quan permet negocis milionaris i anuncis falsos, aprofitant-se de les crisis perquè les lleis arriben lentes.

La influència social dels mitjans de comunicació contribueix tant als canvis que pretenen fer realitat la igualtat de drets com a tot el contrari, quan, a mercè del que és privat, són motiu d'abusos corporatius per a benefici de la banca, del sector alimentari, la moda, la higiene, l'energia, el transport, la tecnologia, la salut o la seguretat, i que provoquen (encara que no es vegi) tota la contaminació del món, la fam, l'esclavatge, les guerres i la mort (també la vegetal).

Per naturalesa, el poder sempre enganya els febles i els crèduls semblant la contradicció, ja que forma part de l'estructura de la

nostra conducta. Seguint les empremtes de l'engany, ve a col·locació comentar que no sempre coincideixen les prioritats dels governs, sinó que depèn del moment. La pèrdua de l'ús del català, que ara preocupa molt als entorns audiovisuals, per exemple, no va ser prioritat a la legislatura anterior, encara que ja és història que el catalanisme es burlava dels xarnegos o que segueix sent gairebé impossible acabar amb la incitació a l'odi i la discriminació.

Hi ha teories particulars sobre la convivència: que la policia entri a les escoles (amb les seves armes) per parlar de com defensar-nos davant la violència. Que la promoció del famós Black Friday s'hagi posat d'acord per descartar "amb tota seguretat" que aquesta jornada tingués un origen esclavista, de quan els traficants abaixaven els preus a la temporada d'hivern. Que hi hagi grups socials que diuen que les seves nenes no patiran violacions perquè no sortiran mai soles. Quan les fi-

lles del pecat d'hommes acaben en reclusió en convents. Quan la Ria es va convertir en una clauveguera que encara segueix fent olor de diners podrits. Quan l'idioma que no és l'espanyol és una llengua de bèsties.

Ja no sonen les campanes al meu barri, les que ens acostaven a la bellesa d'allò ben fet. Algun dia estarà prohibida la manca de dades fiables, l'omissió de les intencions, els mentiders públics o privats, col·lectius o individuals, els prejudicis i falses creences que inventen problemes amb altres imatges, mites que construeixen mons infundats.

La transparència és una voluntat, una actitud i un instrument imprescindible per enfortir el sistema democràtic; és millorar la qualitat de la relació amb la ciutadania per augmentar la confiança en les institucions públiques, cosa que hauria de ser la principal eina per defensar-nos de la manipulació informativa. Perquè res no passa per casualitat.

Línia Ciutat Vella no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#AcordERCComuns

#CertificatCovidArreu

#ElVirusRecorreEuropa

@**carmerocasegui**: ERC votarà a favor dels pressupostos de Colau i Collboni a canvi del suport dels comuns als comptes de la Generalitat.

@**LaiaColome**: El Govern aprova ampliar el passaport Covid a bars i restaurants, gimnasos i residències de gent gran a partir de divendres. Cal que el TSJC validi la mesura.

@**324cat**: Alemanya, Àustria, els Països Baixos, Itàlia, la República Txeca i Eslovàquia endureixen les restriccions per contenir l'augment de contagis de Covid.

El contrapoder antirepressiu

per Dolores Sabater

Al cor de la Vall del Tenes, a Santa Eulàlia de Ronçana, fa uns dies teixíem poble en un entrançable acte comunitari de solidaritat amb l'Ernest, una de les més de 4.500 persones represaliades per la causa general contra l'independentisme que s'ha enfrontat a la justícia tot just ara. Un acte intergeneracional, amb gastronomia popular, música en viu, parlaments i, sobretot, molta complicitat. S'hi respirava el contrapoder que construeix el poble quan s'autogestiona. S'hi feia sentir la força de la convicció i el compromís col·lectiu.

A cada acte, a cada acció, sigui per les detingudes del 23-S, 9 de Lledoners, Encerclem el Parlament, Urquinaona, la Junquera, Jusapol, Meridiana, conselleria d'Economia... Per en Marcel, en Brayan, l'Arnau, la Xènia, la Queralt... Sigui quin sigui el seu nom i la seva circumstància, una són totes. Som. I mantenir les xarxes de suport, solidaritat i visibilització és vital perquè puguem trencar la seva repressió, que busca trencar-nos a nosaltres. Fer conèixer i viure al màxim de població, dins i fora dels entorns, l'abast del marc repressiu és imprescindible. I més ara que els indults han tret les preses i presos polítics de les presons. Cal evitar que s'instal·li la creença que la causa general contra l'independentisme ha afluixat. La repressió s'ha de transformar en contrapoder antirepressiu.

S'acaba l'octubre, un mes carregat d'aniversaris polítics per als Països Catalans, que incrementa les dates memorables des del 2017. A l'anterior article parlava de l'1 d'octubre, ara del 27. Tot just l'acabem de passar, i aquest 4t aniversari de la proclamació de la República Catalana no implementada ha quedat marcat per dos fets aparentment contraposats però que venen a parlar del mateix. Un passava el mateix dia 27, l'altre l'endemà. Un en clau estatal, l'altre en clau europea. Tots dos relacionats amb la repressió i els tribunals. Tots dos vinculats a les constitucions i a la monarquia.

D'una banda, dimecres la magistrada del TSJC Maria Eugènia Alegret feia detenir l'exvicepresident del Parlament Josep Costa en un clar avís que l'Estat espanyol no té cap intenció d'aturar la persecució i la repressió ideològica. Costa estava citat davant del tribunal com a investigat per permetre debatre al ple sobre monarquia i autodeterminació. L'exvicepresident va decidir no presentar-s'hi perquè no reconeix el tribunal, i la magistrada va fer-lo detenir per obligar-lo a fer-ho. Ell mateix ha avisat que no parará fins que el seu cas arribi a Europa.

L'endemà, des d'Europa, precisament, ens arri-

litzada i insultar-lo o permetre que el Parlament la debati pot costar anys de presó, multes i inhabilitacions, a Bèlgica han decidit que el que seria delictes és castigar qui l'insulta. El contrapoder antirepressiu aquí es multiplica.

Aquest dictamen belga és un nou avís de com de sola es va quedant la (in)justícia espanyola en el marc europeu, i se suma al rotund fracàs de Llàrena, fa un mes a l'Alguer, quan la presidenta de la Cort d'apel·lació de Sàsser, Plinia Azzena, va considerar que no hi havia motius per imposar mesures cautelars contra el MHP Puigdemont perquè la seva immunitat

està intacta. Tot plegat va consolidant la gran potència que té la feina feta des de l'exili. Quatre anys després, i malgrat que Europa no va estar a l'altura del que s'esperava ni per protegir el dret d'autodeterminació del poble català ni per condemnar la brutalitat policial exercida contra persones en clara actitud de resistència pacífica, la via de la internacionalització s'erigeix en una via imprescindible (no pas única) per avançar cap a l'autodeterminació i la independència.

I encara un tercer fet: el Constitucional espanyol ha rebutjat el recurs d'empara que l'expresidenta del Parlament Carme Forcadell va presentar en contra de la sentència del Procés (onze anys i mig de presó per sedició), i aquesta resolució contrària li permet portar el seu cas a Europa. I això tam-

bé és contrapoder. Malgrat que Europa és un camí molt lent. En el cas d'Arnaldo Otegui, quan el Tribunal Europeu de Drets Humans va condemnar Espanya per vulnerar el dret a un judici just als cinc dirigents abertzales en el cas Bateragune, ja havien complert la condemna. Però, així i tot, és una victòria internacional justa, que mina la credibilitat del sistema judicial espanyol.

La repressió no es pot viure com una derrota. Donar-li la volta i convertir-la en contrapoder és una forma de desactivar-la.

Foto: ACN

ba un fet molt remarcable. Des de Bèlgica. El Tribunal Constitucional belga, en resposta al Tribunal d'Apel·lació de Gant, que examina l'euroordre contra el raper Valtoryc, ha tombat la seva pròpia llei d'injúries a la Corona vigent des del 1847. Amb aquest dictamen, que deixa clar que castigar aquells que insulten el rei és inconstitucional perquè no respecta la llibertat d'expressió (no s'ajusta a la Constitució belga ni al Conveni Europeu de Drets Humans), l'alt tribunal belga allunya l'extradició del cantant. Mentre a l'Estat espanyol la figura del monarca està sacra-

Les millors perles

Pablo Casado està en boca de tothom per haver assistit a una missa en honor a Franco. Segons el seu equip, es pensava que era una missa normal. Ja és mala sort acabar per casualitat a una de les 11 misses organitzades per la Fundació Francisco Franco.

L'exbisbe de Solsona i actual treballador de Semen Cardona, Xavier Novell, s'ha casat per la via civil amb Sílvia Caballol, l'escriptora de novel·les eròtiques i per la qual va decidir renunciar al càrrec eclesial.

Una pluja de bitllets provoca el col·lapse d'una autopista interestatal a Califòrnia. Un camió blindat que transportava diners hi va deixar caure accidentalment sacs carregats de feixos de dòlars i els conductors s'hi van llançar.

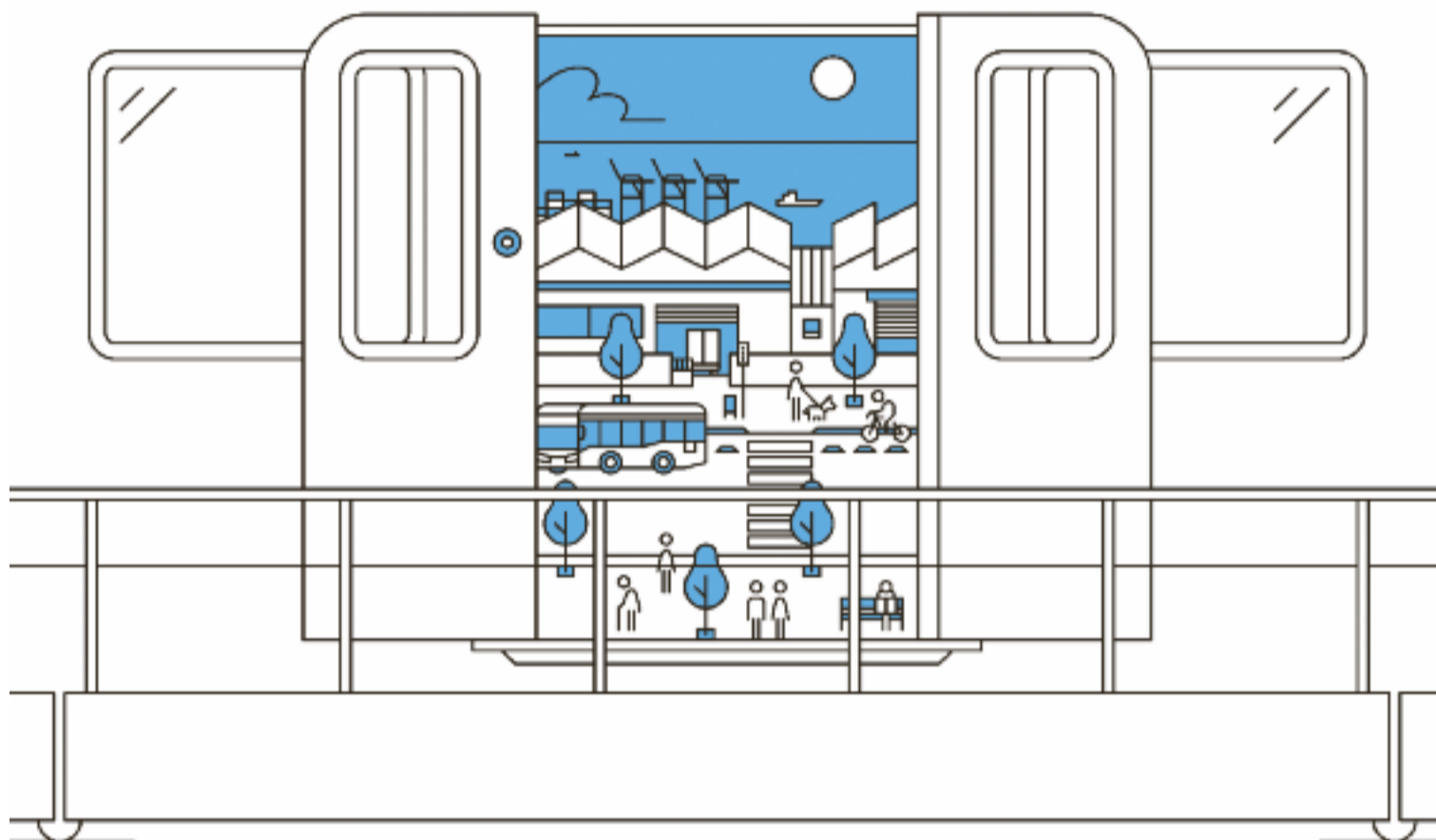
El certificat Covid s'obté amb la vacuna, amb una prova negativa o havent tingut el virus en els últims mesos. Per això últim, a països com Àustria o Alemanya s'han posat de moda les coronafestes, pensades per contagiar-se.

Marta Sierra/ACN

LA FOTO

Adeu cotxe, benvinguda L10!

Arriba la mobilitat sostenible a tota la Zona Franca!

Port Comercial | La Factoria, Ecoparc i ZAL | Riu Vell, tres noves estacions perquè puguis deixar el cotxe i anar a la feina en transport públic. Així contribuiràs a la lluita contra l'emergència climàtica i ajudaràs a millorar la qualitat de l'aire que respirem.

Tribuna

Més enllà del melic teatral de Barcelona

per Víctor Porres

Actualment, tenim els recursos i la predisposició a viatjar per tot el món –fins i tot alguns privilegiats ho fan a l'espai–, però cada cop més ens movem menys de casa. I no és per la pandèmia. Abans del confinament, ja estàvem vivint aquesta tendència a convertir l'entorn domèstic en l'oficina, el restaurant, la sala de cinema, el gimnàs, el saló de jocs i, fins i tot, el lloc per lligar a través de les plataformes de cites.

Ens ho porten tot a casa, des d'una hamburguesa fins a la tinta de la impressora. Els carrers s'estan omplint de furgonetes de missatgeria aparcades en doble fila que sovint només transporten petits paquets de productes procedents de l'Àsia que no fa gaire anàvem a comprar a la ferreteria de la cantonada.

Tenint en compte aquests nous hàbits de consum, encara rai que seguim anant al teatre o a veure concerts. És la màgia del directe, suposo. Per molta mega-altíssima definició que tingui el nostre aparell de TV i l'excel·lent qualitat en què s'emeten els concerts o espectacles *streaming*, òbviament no es gaudeixen amb la mateixa intensitat que en viu, on la pantalla deixa lloc a l'escalfor del públic, la vibració del so i els refredats pels canvis bruscos de temperatura.

Llavors, posats a moure el cul, per què som capaços de desplaçar-nos d'una punta a l'altra de Barcelona per treballar o fer gestions, però, en canvi, rarament traspassem les fronteres de la ciutat per veure una obra de teatre a l'Hospitalet, Badalona o Cornellà? La distància o el temps no és motiu suficient, perquè, segons on vius, et costa menys anar a un teatre d'aquestes ciutats metropolitaniques que fer-ho a un barri allunyat de casa.

El problema és que ni tan sols ens plantegem que fora de Barcelona pugui haver-hi una oferta tan diversa i de qualitat com la de la capital catalana. I és lògic, perquè a Barcelona és on hi ha més públic, més teatres i on es representen els grans espectacles fent temporada. Però què passa realment a fora de la ciutat? No ho sabem per què, possiblement, no ens ho hem preguntat i també per què ningú ens ho ha fet evident. Ni a les cartelleres dels principals diaris del país ni als portals especialitzats en les arts escèniques hi trobem el concepte d'agenda teatral metropolitana. De fet, la majoria parlen específicament de Barcelona i, amb sort, alguns hi inclouen també l'oferta d'altres ciutats grans catalanes.

Es troba a faltar una cartellera més ampla de mires que fomenti el trànsit de públic no només cap a Barcelona, sinó també de Barcelona cap a les ciutats properes. Quan ha acabat temporada un espectacle que no et volies perdre, podries optar a la "repeca" i anar a veure l'obra a una altra ciutat veïna. De fet, molts ja ho fan, però són els més motivats, perquè seguir la pista de les funcions d'un espectacle als teatres de l'àrea metropolitana no és gens fàcil, a no ser que siguis el president del club de fans de la companyia o treballis per a la SGAE.

I el que encara menys gent sap és que les sales de fora de Barcelona no només programen espectacles que ja han passat pels grans teatres de la ciutat, sinó que, en algunes ocasions, són aquests espais "Off-BCN" els que prenen la iniciativa i presenten en primícia obres que després es podran veure a Barcelona. Aquest és el cas d'*El gran comediant* de Joel Joan, que després d'estrenar-se al festival Temporada Alta i abans de fer temporada al Teatre Goya, es representarà a Badalona i a l'Hospitalet de Llobregat. També *Una noche sin luna*, de Juan Diego Botto –sense data encara per a Barcelona–, es podrà veure al desembre al Teatre Zorrilla de Badalona i a l'Artesà del

Prat de Llobregat, i al gener a l'Atrium de Viladecans. O *The Opera Locos* de la companyia Illana, que ja ha passat per Badalona gairebé un any abans que entri a la cartellera del Teatre Poliorama.

Sigui perquè els programadors de fora de Barcelona s'espavilen per ser els primers, perquè les companyies volen testar el públic dels voltants abans d'entrar a la gran ciutat o bé perquè l'estrena o preestrena forma part de l'acord de residències artístiques en teatres municipals, el fet és que, si estàs a l'aguait, pots convertir-te en el rei de l'*spoiler* teatral veient abans que cap barceloní obres d'artistes com José Sacristán o Concha Velasco, per posar dos exemples recents.

En l'àmbit de la dansa, una de les arts escèniques més complicades de programar per l'habitual baixa resposta del públic, algunes sales com el Teatre-Auditori de Sant Cugat han aconseguit incloure estrenes dins de les seves programacions que han atret espectadors de tot el país amb el reclam de prestigioses companyies nacionals i internacionals com el Béjart Ballet Lausanne, el Malandain Ballet Biarritz, la Compañía Nacional de Danza, la Compañía María Pagés o el Ballet Nacional de España.

Precisament, en aquesta mateixa disciplina tenim una flor que esperem que faci estiu: Dansa Quinzena Metropolitana, una iniciativa impulsada per l'ICUB i que té com a objectiu descobrir nous espais, espectacles i altres activitats que ajudin a relligar el teixit creatiu dins de l'àmbit metropolità, amb propostes a Badalona, Barcelona, Cornellà, el Prat, Esplugues, l'Hospitalet, Sant Cugat, Santa Coloma, Terrassa i Viladecans.

I és que la unió fa la força i disminueix el risc en el sempre aventurat món de l'espectacle. Una prova va ser "Els Teatres Amics", una associació que agrupava el Teatre-Auditori de Sant Cugat, el Teatre Auditori de Granollers, el Teatre Kursaal de Manresa, l'Atrium de Viladecans i l'Atlàntida de Vic amb l'objectiu de posar en valor les programacions dels teatres municipals i la importància de la cultura al territori. Des del 2013 fins al 2018, van impulsar diverses iniciatives, com la producció de l'obra *Vilafranca, un dinar de Festa Major*, de Jordi Casanovas (premi Butaca 2016), que es va presentar als teatres associats i, posteriorment, en altres sales del país i de les Illes Balears, i també al Teatre Lliure.

Més recentment, l'Atrium de Viladecans i el Teatre Zorrilla de Badalona, juntament amb el Teatre Jardí de Figueres i el Teatre Monumental de Mataró, han sumat esforços per reduir despeses programant de manera coordinada l'acclamada *Jauria* de Jordi Casanovas (premi Max 2020 al Millor Espectacle Teatral i a la Millor Adaptació Teatral), una obra que, inexplicablement, no s'ha representat a Barcelona ni probablement ho acabarà fent.

Cal deixar de mirar-nos el melic per sumar sinergies i trencar amb estigmes com el de les companyies que creuen que, si no estrenen a Barcelona, no existeixen, o els promotors que asseguren que sense ajuts públics no es pot fer gira a fora de la ciutat. Tenim grans creadors, boníssimes propostes teatrals i espais magnífics, i hi ha públic per a tot, però l'hem d'incentivar a anar al teatre, sigui al seu propi municipi o bé al del costat, i en això cal que remem tots plegats: promotors, sales, administració, mitjans de comunicació, artistes i espectadors.

De moment, podríem començar ensinistrant la Siri, l'Alexa, la Cortana i el Google Now perquè, a més d'encendre'ns la cafetera i localitzar-nos el millor sushi de la zona, ens mostrin també en temps real l'agenda d'espectacles dels teatres de l'àrea metropolitana. I ens recomanin on anar a sopar després de la funció, per descomptat.

Foto: Pexels

“

Ni a les cartelleres dels principals diaris del país ni als portals especialitzats hi trobem el concepte d'agenda teatral metropolitana

”

Flaixos

@bernatvilaro: Una quota del 6% de català a l'audiovisual i elevar al 19% la inversió a Catalunya: compromisos del govern espanyol amb ERC per als pressupostos de l'Estat.

@Miquel_R: Pense blocar qualsevol qui tregui el tema de l'1-O en relació amb el que està passant a Cadis i no siga per solidaritzar-se amb els treballadors.

@LaTangues: [Sobre un desnonament a l'Hospitalet] S'ha de tenir l'ànima putrefacta per permetre un desnonament de 100 persones i més quan comença el fred dràstic.

El sanejament sostenible i la regeneració de l'aigua, claus davant l'emergència hídrica

La reutilització de l'aigua regenerada és necessària per garantir la disponibilitat d'un recurs escàs en un context d'emergència climàtica

La crisi climàtica representa una amenaça a l'hora de garantir un servei essencial per a les persones i el bon desenvolupament de les ciutats: el sistema de sanejament. Basat en la disponibilitat d'aigua i en la innovació que va suposar en el seu dia el sífó hidràulic i les cisternes domèstiques connectades a una xarxa de desguàs comú, el sanejament és un salvavides que evita la transmissió de malalties i facilita la salubritat dels espais. Tot i això, les inundacions, les sequeres i l'augment del nivell del mar poden danyar els diferents elements que el componen (les canonades, els tancs d'emmagatzematge i les plantes de tractament). Urgeix actuar.

El 19 de novembre se celebra el **Dia Mundial del Sanejament** (o Dia Mundial del Vàter), que té com a objectiu conscienciar la població sobre la importància d'aquest servei. Més de 3.600 milions de persones, la meitat de la població mundial, no tenen accés a serveis de sanejament gestionats de manera segura. Per això, els Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) de l'ONU inclouen a l'epígraf sisè aconseguir "aigua i sanejament per a tothom" d'aquí a l'any 2030.

Aigües de Barcelona impulsa un sanejament sostenible i responsable per cuidar la salut del planeta i de les persones. Per a això, és bàsic reutilitzar l'aigua i reduir així la pressió sobre el medi natural, que pateix cada vegada més estrès hídric. Per aquest motiu, la companyia treballa, a les seves plantes depuradores, pel bon tractament de l'aigua i per anar un pas més enllà, apostant per la rege-

Manteniment del cabal ecològic del riu Llobregat amb aigua regenerada

neració de l'aigua depurada perquè es pugui reutilitzar. Així, l'aigua regenerada es pot tornar en condicions òptimes als rius i aqüífers per iniciar de nou el cicle de la captació, o es pot subministrar a la indústria, ciutats o agricultura per a diferents usos (reg de carrers i zones verdes, producció agrícola, processos industrials...). En la crisi climàtica, que afecta de manera especial la disponibilitat d'aigua, cada gota compta.

Per ara, la companyia ha regenerat durant el 2021 fins a 31,2 hm³ (equivalents a més de 9.250 piscines olímpiques), fet que suposa un increment del 152% respecte de l'any passat. Això ha permès assolir fins al 22% de la ca-

pacitat existent de regeneració. Actualment, els usos més demandats d'aigua regenerada són els ambientals, amb actuacions com el manteniment del cabal ecològic del riu Llobregat o la injecció d'aigua als pous de recàrrega per evitar la intrusió salina, i els agraris, com el reg del Parc Agrari del Baix Llobregat, el Canal de la Infanta o el Rec Vell de Sant Vicenç dels Horts.

Cal continuar impulsant al màxim les capacitats de regeneració per, així, alliberar els recursos hídrics naturals i no locals i, al seu lloc, usar aquesta font d'aigua resilient, desvinculada de les condicions meteorològiques, que es produeix i consumeix en l'entorn local.

LA IMPORTÀNCIA DE NO LLENÇAR RESIDUS AL VÀTER

Però no serveix de res invertir en infraestructures de sanejament i regeneració si fem un mal ús de la xarxa. Aigües de Barcelona recorda la importància de no llençar residus al vàter, com burilles de cigarret, oli, productes per a la cura personal o medicaments. Aquestes deixalles provoquen embussos a les canonades baixants de les comunitats de veïns, obstrueixen la xarxa de clavegueram i les plantes depuradores, i causen greus problemes mediambientals, amb un cost estimat de 230 milions l'any a Espanya.

La crisi climàtica requereix que tots ens comprometem a favor del planeta. Cuidar el sanejament, fomentar l'aigua regenerada per als usos permesos i donar suport a un ús sostenible de l'aigua és bàsic. Actuem.

Forma't en les professions

amb més demanda

RESKILLING SECTORIAL

Formació
especialitzada
de curta durada
per trobar feina

- _ Logística
- _ Sostenibilitat
- _ Alimentació
- _ Salut
- _ Esports
- _ Marítim

GRATUÏTS

**BARCELONA
MAI S'ATURA**

Barcelona
Activa

Ajuntament de
Barcelona

Els veïns de Ciutat Vella segueixen lluitant pel seu dret al descans nocturn. El passat 3 de novembre es van concentrar a plaça Sant Jaume sota el lema 'Pel descans nocturn, la salut i la vida als barris. Prou soroll!'.

Demanen presó i 7.000 euros a 7 veïns per protestar contra Vox

» Part del veïnat va fer un 'escrache' contra dos diputats del partit
» Abans Vox havia catalogat el Raval de "femer multicultural"

EL RAVAL ▶ El president de Vox a Catalunya, Ignacio Garriga, i la diputada del partit Rocío de Meer van visitar el Raval el setembre del 2020, quan feia pocs dies Meer l'havia catalogat de "femer multicultural". Quan desenes de veïns els van veure pels carrers del barri al qual havien menyspreat, van recordar-los cridant que no eren benvinguts i després van protestar contra ells en un *escrache*.

Ara, els dos diputats demanen sis anys de presó i multes de 7.000 euros per a set veïns presents en la protesta. I per la seva banda, la Fiscalia de Delictes d'Odi i Discriminació vol que s'imposi una sanció de 7.200 euros a aquests. "Ens vam manifestar legítimament", diu un dels encausats, que prefereix mantenir l'anonimat. "I quan els diputats es van tancar a un hotel del carrer Riera Baixa, alguns veïns van tirar ous a la façana", afegeix.

Fa unes setmanes es van exposar els fets. Foto: Twitter (@RavalVsVOX)

A banda de les sancions que poden acabar rebent aquests veïns, a l'imputat el sorprèn que de "les 200 persones que es van manifestar", s'hagi anat en contra seva i dels altres sis veïns. Els seus ideals antifeixistes o lloc d'origen, considera, van en contra del que és el partit d'ultradreta. "Ens estan jutjant per les nostres

idees i no pels fets", denuncia. Creu que són els dos diputats els qui haurien d'estar imputats per anomenar el Raval "femer multicultural". I també considera que aquest partit propaga l'odi entre la ciutadania. "Des que està al Congrés han augmentat les agressions racistes, LGTB-fòbiques i masclistes", alerta.

Març del 2022: l'arrancada de les obres de Via Laietana

URBANISME ▶ Ja se sap quan es posaran en marxa les obres de Via Laietana: el març del 2022. Tal com va aprovar el passat dimarts 16 de novembre la Comissió d'Urbanisme de l'Ajuntament, els treballs es faran en dues fases. En la primera es transformarà el tram que hi ha entre la plaça d'Urquinaona i la d'Antoni Maura. Un cop passats els 11 mesos que duraran aquests treballs, arrancarà la segona fase, en la qual es reformarà el

tram que va des de la plaça d'Antoni Maura fins a la d'Idrissa Diallo.

Tal com va dir l'Ajuntament, l'objectiu de les obres és fer aquesta artèria del districte "més amable" i destinar més espai al vianant, la bicicleta o les zones verdes. Segons la proposta de carrils, n'hi haurà menys per al vehicle privat, un de pujada i baixada per a les bicicletes i s'ampliaran les voreres fins a 4,05 metres, entre altres canvis.

Un dels talls de trànsits fets a l'avinguda. Foto: Elisenda Rosanas/ACN

L'espai obrirà les portes el pròxim 1 de desembre. Foto: Arrels Fundació

Conèixer per trencar l'estigma

SENSELLARISME ▶ Arrels Fundació posarà en marxa el pròxim 1 de desembre una iniciativa necessària per posar fi a la desconexió que part de la ciutadania té entorn de les persones sense sostre: La Troballa. Es tracta d'un local, situat al número 3 del carrer Ample, on es faran trobades entre persones sense llar i la ciutadania. Xerrades, visites escolars, exposicions o tallers per a grans i infants, que serviran per tractar

d'aconseguir que les dues parts connectin. "El projecte és important per sensibilitzar sobre la realitat de les persones sense llar", assenyalen des d'Arrels Fundació. "Entre la societat hi ha prejudicis i estigmes i conèixer les experiències de les persones que viuen al carrer pot ajudar a trencar-los", afegeixen.

UN ABÚS AL RAVAL

Un altre fet que evidencia la vulnerabilitat de les persones sen-

se llar va tenir lloc el passat 17 de novembre, quan els Mossos d'Esquadra van detenir un home per abusar sexualment d'una dona. Tots dos vivien en situació de sensellarisme. Clara Naya, coordinadora de l'associació per a dones sense llar, Lola No Estàs Sola, explica que aquesta mena d'agressions són "habituals". "A més, no hi ha recursos públics pensats per a la violència masclista que pateixen elles", recorda Naya.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

📞 625 522 561

C. Mallorca, 198 ppal. 1er Barcelona

Un contratemps inesperat

» L'acomiadament d'una treballadora i les condicions laborals provoquen una crisi al Gimnàs Sant Pau
 » Segons la nova directora del centre, es va fer fora aquesta dona per "agredir" a una companya

EQUIPAMENTS ▶ El Gimnàs Social Sant Pau va començar l'estiu passat un nou capítol després d'anys de lluita per evitar el desnonament i garantir la continuïtat del projecte. Tot feia pensar que el que vindria després de la compra del solar seria una etapa dolça i tranquil·la, però no ha estat així. La mala maror entre un grup de treballadors i la nova direcció ha anat creixent els últims mesos i, a mitjans de novembre, va desencadenar una crisi interna, marcada per l'acomiadament d'una treballadora i, alhora, delegada sindical de la CGT.

Segons la directora del gimnàs, Lara Cáceres, que va substituir Ernest Morera el mes de juny, van fer fora aquesta dona perquè una altra treballadora l'havia denunciat als Mossos per una "agressió". La treballadora acomiadada, que va preferir mantenir l'anonimat, negava l'acusació i assegurava que ni ella ni la seva advocada havien rebut ni vist cap denúncia. Davant del que considerava un acomiadament injustificat, va decidir denunciar per assetjament laboral

la cooperativa que gestiona el gimnàs des de fa pocs mesos.

Els treballadors afiliats a la CGT –eren tres d'una plantilla d'onze persones– van crear un compte de Twitter per denunciar la seva situació. Més enllà de l'acomiadament, que titllaven de "repressió sindical", es queixaven de les condicions laborals. La treballadora a qui van fer fora recordava que, després de la compra de l'espai, la nova directiva s'havia compromès a retornar als treballadors els diners que havien pagat per treballar com a autònoms –una condició que havien acceptat excepcionalment durant la pandèmia–. També s'havia compromès a apujar-los el sou base i a deixar-los entrar a la cooperativa. Tal com va explicar la representant de CGT, no havien complert cap d'aquests compromisos –no escrits, matisa–.

Si bé Cáceres acceptava les reivindicacions, va dir que no es podien "comprometre a res" fins que no signessin el nou contracte amb l'Ajuntament, ja que l'actual venç el 31 de desembre. Per últim, l'exdirector de l'espai,

El Gimnàs Social Sant Pau es va "salvar" l'estiu passat. Foto: Blanca Blay/ACN

Ernest Morera, va afirmar que "el Sant Pau es va salvar amb la lluita de moltes entitats i les dues parts han de fer un esforç per arribar a una solució".

DEMANDA DE DIMISSIÓ

La tensió entre la nova directiva i part de la plantilla va continuar creixent durant la setmana del passat 22 de novembre. Els treballadors afiliats a la CGT –llavors eren dos d'un total d'onze, després que la representant del

sindicat al centre fos acomiadada– van posar en marxa una recollida de signatures a través de la plataforma *Change.org* per demanar la dimissió de Cáceres. El passat 25 de novembre ja l'havien signat més d'un centenar de persones.

"Demanen la meua dimissió, però es queixen de coses que ja hi eren abans que jo arribés", va dir Cáceres, que recordava que el primer que havia fet com a directora va ser demanar una

auditoria i defensava que les condicions dels treballadors havien millorat des que hi era. A més, confessava que no s'havia plantejat dimitir perquè sentia que tenia la "confiança" de companys, entitats i administració.

En aquest sentit, recalca que qui gestiona el gimnàs és una cooperativa i que "funciona per assemblees". "Si els socis em demanen que em retiri, m'ho hauré de plantejar, però mentrestant, no", va concloure.

amic
ficcions
 L'AVENTURA DE CREAR HISTÒRIES

14a EDICIÓ
FEM DE L'ESCRITURA UN JOC...

Si ets alumne de 3r o 4t d'ESO, Batx. o CFGM, inscriu-te fins al 7 de febrer de 2022 a:
www.ficcions.cat

Participa i guanya!

Playstations iPhones Smartphones iPods Auriculars sense fil

Organitzat per: **amic**
 Amb el suport de: **Departament de Cultura**
 Amb la col·laboració de: **Generalitat de Catalunya**

QUAN TORNES

La vida a les ciutats

AL TRANSPORT PÚBLIC METROPOLITÀ

La connexió

La tranquil·litat

La sostenibilitat

TOT TORNA

Busca el teu trajecte a mobilitat.amb.cat/millor-ruta

AMB Metropoli de Barcelona

Línia supera els 100.000 lectors metropolitans a l'octubre

COMUNICACIÓ ▶ Línia, el diari metropolità ha irromput en els mesuraments d'OJDinteractiva amb 100.812 usuaris únics i 166.566 pàgines vistes a l'octubre. El Grup Comunicació 21 va posar en marxa el digital el passat 17 de maig com un mitjà pensat des de i per a l'àrea metropolitana de Barcelona. El nou diari complementa i potencia les 19 edicions en paper i digitals de les capçaleres territorials Línia dels districtes de la capital catalana i de l'àrea metropolitana, on el grup és líder en proximitat.

“No som un diari generalista més. Som un diari de proximitat, diferent, que aspira a ser un altaveu de la gran metròpoli”, afirma el seu director, Arnau Nadeu. “Línia és un diari d'enfocaments propis, de reportatges, d'entrevistes i d'opinió metropolitana. Que fa un periodisme més reposat que rabiós. Un diari de km 0, centrat en les històries dels barris i de la seva gent”, detalla el periodista, també responsable de les 19 edicions territorials en paper i digitals Línia.

PROXIMITAT, UN VALOR A L'ALÇA

El Grup Comunicació 21, nascut el 1999, ha redoblat la seva aposta per la proximitat amb la posada en marxa del diari digital metropolità. “Si fins ara les nostres publicacions Línia són necessàries en el primer cercle de proximitat dels ciutadans – el barri, la ciutat –, ara també volem que ho siguin a través del nou diari en el cercle social i geogràfic immediatament superior, que en el cas que ens ocupa traspasa les muralles de Barcelona”, assenyala David Centol, editor del Grup Comunicació 21.

“Línia és la peça que faltava en el puzzle de la informació de proximitat de l'àrea metropolitana de Barcelona i és també la peça que faltava al nostre grup”, remarca Centol. “Amb el diari metropolità es completa el nostre objectiu de respondre a les necessitats informatives de l'entorn més proper, al mateix temps que s'arrodoneix el mapa comunicatiu català amb una eina que li mancava”, afegeix l'editor del Grup Comunicació 21.

“No som un diari generalista més; som un diari de proximitat”, remarca Nadeu

166.566
pàgines vistes
ha assolit a l'octubre el
nou diari metropolità

“S'arrodoneix el mapa comunicatiu català amb una eina que li mancava”, afirma Centol

DON QUIJOTE EN BARCELONA

Ciudadans sol·licitó en la pasada Comisión de Cultura, con el fin de recuperar la Barcelona cultural, un reconocimiento a Miguel de Cervantes y a su obra, en concreto, Don Quijote de la Mancha.

Es en nuestra querida playa de la Barceloneta donde el hidalgo de la Mancha acaba sus andanzas en el duelo con el caballero de la Blanca Luna. Es Barcelona la única ciudad que aparece en el Quijote, un honor que, consideramos, no solo debe ser correspondido, sino que debe ser el motivo de crear una ruta cultural por aquellos lugares que visitó Don Quijote y que, previamente, había visitado Cervantes en sus estancias en nuestra ciudad.

Una ruta que debería tener su inicio en la Barceloneta, donde debería lucir un monumento a Quijote y Sancho. Un monumento que luce en diferentes ciudades del mundo. ¿Por qué Barcelona no puede tener ese honor?

Pues porque gracias a los votos en contra de PSC, comunes, ERC y la abstención de Junts, la propuesta de Ciudadans no verá la luz. Al menos no de momento, porque no pensamos cesar en el empeño de recuperar la Barcelona Cultural frente a la actual Barcelona del botellón, la delincuencia y la suciedad.

Nos llama la atención que, dada la repercusión que ha tenido el veto a Cervantes por esos grupos –hasta el Times publicó un artículo–, Miquel Iceta llegara a decir que no llevar a cabo la propuesta de Ciudadans era de “catetos”. Quizá la distancia ha hecho que el Sr. Iceta vea lo surrealista que resulta prescindir de una de las obras literarias universales. No podemos obviar que el 23 de abril fue declarado Día Mundial del Libro en honor a Cervantes y a Shakespeare.

Es realmente triste que, por el sectarismo de algunos grupos, Barcelona se vea privada de uno de los escritores más reconocidos, y que prefieran seguir promoviendo la decadencia de nuestra ciudad.

Nuestro compromiso, como Ciudadans, es seguir luchando por recuperar la Barcelona que todos deseamos: abierta, cosmopolita, cultural y ejemplo, como fue una vez, del mundo entero.

DONA'NS LA TEVA OPINIÓ! CIUTADANS T'ESCOLTA!

 @cs_ciutat_vella

 @cs_ciutat_vella

 Cs Ciutat Vella

 cvellaben@ciudadanos-cs.org

Una relació d'amor i odi

» El servei del Bicing té un gran ús a la ciutat, però els usuaris acaben patint les seves mancances
 » Des de l'empresa gestora recorden la dificultat de mantenir 7.000 bicicletes per a 131.000 persones

Alba Losada
BARCELONA

“Jo em vaig fer Bicing per poder anar als llocs, però quan en busco no en trobo enlloc. Quan per fi en trobo i arribo on vull anar, llavors el problema és per aparcar. Oh Bicing, no trobes bicis, no trobes llocs...”. Aquestes línies són part de la cançó que un usuari del Bicing des del 2009, Enric Bonic –nom artístic–, va fer el 2015. El problema que Bonic va convertir en melodia segueix vigent, tal com corroboren usuaris del servei, i a vegades provoca que intentar moure's amb aquest mitjà equivalgui a una mena de relació tòxica que es mou entre l'amor i l'odi.

Un exemple és el de l'Adrià Mercader, usuari des de fa gairebé un any del servei, que afirma que la idea del Bicing “és molt bona”, però que, malauradament, la seva gestió podria ser millor. “Intentar aparcar una bici a partir de les 22 h a llocs com Sant Antoni o Paral·lel és un drama”, diu Mercader sobre una experiència que també ha viscut en Manu Garcia, qui utilitza el servei des de fa cinc anys. “Les bicicletes en general estan bé. Però la dificultat de trobar-ne una o lloc on aparcar-la quan es vol ser puntual, fa que aquesta acció pugui ser com un esport de risc”, afirma.

Davant d'aquest problema, que es pot fer evident només passant pel costat de certes estacions, des de Barcelona de Serveis Municipals (BSM) asseguren que la disponibilitat mitjana del servei és superior al 90%, tot i que pot variar segons la intensitat amb la qual es faci servir, les franques horàries i els mesos de l'any. “És difícil garantir la disponibilitat

La dificultat per trobar bicicletes o lloc on aparcar-les a certes hores del dia és un dels problemes dels quals parlen els usuaris. Foto: Twitter (@bielmercada1)

immediata de bicicletes en dies laborals a causa de l'alta demanda que hi ha entre les 7:30 h i les 9 h”, expliquen des de BSM, que alhora afegeixen que durant aquest interval es fan fins a 7.000 desplaçaments.

MANTENIMENT

Si es parla de l'estat de les bicis, també proliferen experiències amb les quals és fàcil sentir-se identificat. Tot i que Garcia sosté que la seva qualitat va millorar des de la darrera actualització de la flota, calcula que al voltant del 30% de les bicicletes de cada estació tenen alguna deficiència, com un mal funcionament dels frens o les rodes desinflatades. Fins i tot, assenyala que existeix un codi amb el qual alguns usuaris s'avisen quan una d'aquestes necessita assistència mecànica.

“Un exemple clar és trobar-les amb el seient al revés. És com un senyal que es fa perquè la següent persona no l'utilitzi”, diu al

parlar d'unes dificultats que han fet que en Germán Aranda, usuari del Bicing des del 2010, ja no compti amb aquest mitjà de transport que abans tant li agradava. Tal com assegura, en les últimes set vegades que ha tractat d'utilitzar-lo s'ha trobat amb pedals que anaven molt durs o bicicletes que no agafaven prou velocitat. “És un servei amb el qual ja no confio”, indica Aranda. Sobre aquestes queixes, des de BSM responen que treballen amb 26 operaris de manteniment del Bicing, que fan entre 250 i 300 revisions i reparacions al dia. “Cal recordar que no estem parlant d'un transport públic, sinó de 7.000 bicis compartides entre 131.050 persones”, apunten.

UN CONTRACTE “PRECARI”

Des de l'associació Amics de la Bici, per la seva banda, també consideren important tenir en compte el tipus de servei que és el Bicing i creuen que el 2007 va

néixer sota una concepció “incorrecta”. “Hem de partir de la base que una bici pública hauria de ser un servei afegit a altres transports que no sempre està disponible, però des de les administracions van transmetre que el Bicing era la bici de cada ciutadà”, recorda el portaveu de l'entitat, Albert Garcia, qui alhora afegeix que el darrer contracte de 10 anys del Bicing adjudicat a la Unió d'Emreses Temporals (UTE) Pedalem Barcelona, formada per CESPÀ –filial de Ferroviari–, “és precari”. La raó? Tal com recordaven fa poc des de l'Observatori DESC, l'Ajuntament va treure a concurs la gestió del Bicing amb un pressupost de licitació de 220 milions, però finalment es va adjudicar un 34% per sota del preu de sortida.

“El manteniment està pressupostat a la baixa i si, a més, li sumem que les bicicletes s'utilitzen més del que tocaria, la cosa empitjora encara més”, re-

calca Garcia. “L'empresa subcontractada actua dient: si, per exemple, em pagues quatre, jo pagaré tres”, insisteix Garcia al parlar d'una pràctica que a vegades es pot traduir amb més deficiències amb les quals també es troben els testimonis d'aquest reportatge. Una d'elles, per exemple, són les bicis que l'aplicació marca com a disponibles, però que un cop l'usuari arriba a la parada el llum vermell de bloqueig està encès i no es poden fer servir. Un problema que normalment passa més amb les elèctriques.

Sobre això, fonts de BSM diuen que l'actualització del software que es va fer el passat mes de setembre va provocar “algunes incidències” en les elèctriques. Tot i que, segons asseguren, en la majoria de casos es deu al fet que els vehicles encara s'estan carregant. “És per assegurar que ningú es queda sense bateria a mig trajecte”, diuen.

Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
 Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
 info@protectorabcn.es

“Des del govern municipal em diuen que soc la cap de l’oposició”

Elsa Artadi

Junts per Catalunya

Arnau Nadeu / Albert Ribas
Fotografia: J. Chichelnitzky

Elsa Artadi arriba puntual a la nova redacció dels diaris *Línia*. Són dos quarts de deu del matí, però la presidenta del grup municipal de Junts per Catalunya a Barcelona ja desprèn tota l’energia que la caracteritza. Ens demana un te ben calent. A fora fa fred. És un dia plujós i Artadi ha vingut sense abrigar-se gaire. “Quan he sortit de casa ja m’esperaven a la porta i no he volgut tornar a pujar per agafar un abríc”, detalla somrient. És el ritme frenètic de la política. I més ara que sembla que tothom ja ha donat per iniciada una llarga precampaña electoral per a les eleccions municipals del 2023.

“Soc excessivament transparent i obsessivament treballadora”. Així es defineix vostè en un vídeo promocional, on també diu que es troba molta gent que té ganas d’abraçar-la quan fa actes. Sembla una bona combinació de cara a les eleccions del 2023.

[Riu] Espero que sí. És veritat que soc molt transparent i molt sincera, per-

què no sé exercir la política d’una altra manera. Això de vegades sobta la gent, però crec que també genera molta confiança.

Al vídeo també diu que és molt propera i que li agrada preguntar a la gent d’on és i quins problemes té. Tot plegat recorda molt la manera de fer de Jordi Pujol. S’hi identifica?

No els hi sabria dir, però crec que això és una gran floreta. A nivell polític, el president Pujol és inigualable. I més enllà d’això, crec que la gent té la necessitat de conèixer la

[Sobre si serà la candidata de Junts a Barcelona el 2023]

“No hi ha d’haver sorpreses”

persona que hi ha al darrere de qui surt a les fotos, als mitjans de comunicació... A mi em costa molt poc ser propera, perquè soc així en general. Amb tothom.

Què li diu la gent?

Ara, sobretot que he de ser la pròxima alcaldessa de Barcelona [riu].

I què els contesta vostè?

Que això depèn de mi, del nostre equip i de tota la feina que fa el partit, però que també depèn d’ells. I la seva resposta és que hi són a totes i que m’ajudaran amb el que calgui. Des de l’estiu cap aquí, aquest és el tema més recurrent.

Podem donar per fet que vostè serà la candidata de Junts a Barcelona i que no hi haurà sorpreses, en aquest sentit?

No hi ha d’haver sorpreses. En tot el que depengui de mi és obvi que el meu compromís amb Barcelona és total.

Hi ha alguna cosa que pot no dependre de vostè?

Tècnicament hem de fer primàries [riu]. Per tant, intento ser cautelosa, perquè no vull ofendre ningú ni presuposar res. Però espero que tot vagi bé. Perquè, repeteixo, el meu compromís amb la candidatura és absolut i, igual que molta gent, jo també em veig alcaldessa de Barcelona.

En una entrevista recent al Línia, i parlant dels partits amb opcions

de guanyar les eleccions del 2023 a Barcelona, Elisenda Alamany (ERC) remarcava, en canvi, que avui Junts té 5 regidors.

La volatilitat en els resultats electorals dels grups municipals a Barce-

“A nivell polític, el president Pujol és inigualable”

lona és enorme. I si no, mirin la mateixa ERC o el PSC, que fa dos dies tenien 4 i 5 regidors. Dit això, la realitat és que avui Junts és l’únic partit que té candidata clara, que té projecte i que està endreçat.

ERC no?

Els mateixos han afirmat que no ho tenen clar.

Elisenda Alamany ens deia que sí, que Ernest Maragall serà el candidat.

Ell mateix, en una entrevista recent,

deia que no estava clar. Tant des d’ERC, com des del PSC com des dels comuns s’expressen dubtes més que raonables envers les persones que ara encapçalen els seus projectes. L’únic lloc on no hi ha dubtes és a Junts. De fet, ho hem evidenciat: el lideratge, l’equip i el projecte. Som els que ara mateix estem més endreçats.

Potser la resta de partits no ensenyen les seves cartes tan d’hora per evitar que el recorregut fins al 2023 es faci massa llarg i per donar menys marge als possibles errors, al desgast...

Jo crec que és el contrari. Que si tu estàs segur del projecte, del lideratge i de l’equip, has d’apostar per un llarg recorregut. Que tinguis por de cometre errors només demostra inseguretat. Precisament, el que en cap cas necessita Barcelona avui és una campanya populista, curt-terminista i d’efecte.

El 2019 vostè ja va ser la candidata efectiva de Junts, perquè va ser la número dos de Joaquim Forn, aleshores empresonat. Per què quatre anys després li haurien d’anar molt millor les coses? Crec que la diferència és entre una feina de quatre anys i una feina de ▶

“Quina política més progressista hi ha que tenir una ciutat segura?”

◀ quatre setmanes. Quan vam decidir fer aquesta aposta ja sabíem que era a mitjà termini. Fa dos anys i mig, quan vam anar a les eleccions, a mi no em passava que la gent em digués: “Vull que siguis alcaldessa”. La diferència és aquesta. El nivell de coneixement, el nivell de feina feta, el nivell de relacions... I crec que és coherent que et vagi molt millor després de quatre anys que després de quatre setmanes.

Qui creu que seran els seus màxims rivals el 2023?

Nosaltres ens presentem al 2023 com l'alternativa al que ha sigut un tripartit *de facto*, com a mínim fins ara, a la ciutat de Barcelona, on l'oposició real hem sigut nosaltres. De fet, des del mateix govern municipal, tant en Plenaris com en entrevistes, em diuen: “Vostè és la cap de l'oposició real d'aquest Ajuntament”. Doncs sí. És veritat. Soc la cap de l'oposició real.

Veu possible que finalment l'alcaldessa Ada Colau no es presenti a la reelecció?

Jo crec que existeix aquest debat a casa seva. Però no ens correspon a

“Si Colau creu que tot ha de passar per l'AMB, té una miopia preocupant”

nosaltres especular sobre qui es presentarà o no pels altres partits.

En tot cas, entenem que seria més còmode no haver de disputar l'alcaldia a Colau, no? Sense la seva figura, els comuns es debilitarien.

Crec que no hi ha ningú a la ciutat de Barcelona que dubti entre Ada Colau o jo. Junts i els comuns no tenim cap frontera electoral. A mi aquests supòsits no m'afecten. De fet, ella representa el contrari del que nosaltres representem. Nosaltres som els del rigor, la feina ben feta, el consens i el diàleg. Ells són els dels bons i dolents en tots els temes i els de la improvisació, l'urbanisme tàctic i la feina mal feta.

Fa un any, en una entrevista a Línia, vostè deia que, per gestionar la crisi causada per la pandèmia, l'Ajuntament només havia tingut “l'única gran idea de pintar els carrers de la ciutat i generar un caos”. Encara ho creu, això?

Crec que avui dia el caos encara s'ha potenciat més. A mesura que hem

anat tornant a una mínima normalitat, la situació ha empitjorat. Hi ha un col·lapse per carrers pintats sense sentit, per blocs de formigó, per pals que s'hi han posat... L'estem patint cada dia. I això acaba provocant més contaminació. És un sense sentit.

Vostè ha arribat a acusar Colau de “tolerar i justificar l'incivisme”. Ens pot posar algun exemple que sostingui aquesta acusació?

Les festes de la Mercè. El primer dia hi va haver el primer macrobotellot. L'endemà al matí va comparèixer en roda de premsa el tinent d'alcaldia Jordi Martí Grau dient que no actuarien davant els botellots perquè la gent tenia necessitat de sortir. Resultat? El mateix dia a la nit, 40.000 persones a plaça Espanya i aldarulls.

Això és “tolerar i justificar l'incivisme”?

Evidentment. Tu no pots dir d'entrada que no actuaràs perquè et sembla normal que la gent jove necessiti sortir. Perquè dient-ho estàs enviant un senyal molt clar sobre què faràs davant possibles aldarulls que se'n puguin derivar.

Tot plegat explica, segons vostè, el fet que gairebé un 30% dels barcelonins afirmen que marxarien de la ciutat si poguessin. Des del govern municipal, en canvi, s'atribueix la dada a les conseqüències de la Covid i es remarca que ja abans de la pandèmia aquest percentatge rondava el 20%.

Passar d'un 20% a un 30% és un augment d'un 50%, eh! Costa de trobar estadístiques tan contundents... I la gent t'ho diu. Està cansada de la inseguretat, de les dificultats per tirar endavant un negoci... Però la solució no és que hàgim de marxar de la ciutat. La idea és canviar-la. Recuperar una ciutat que està degradada fins a l'extrem que la ciutadania ha hagut d'exigir que estigui més neta, un tema que és molt bàsic. Com també ho és que la seguretat és la primera política de l'estat del benestar. Si tu no tens una ciutat segura, els primers barris que se't degradaran són els més vulnerables. Per tant, quina política més progressista hi ha que tenir una ciutat segura? Avui no la tenim. I hi ha barris molt degradats.

Qui també parla molt de degradació és la plataforma Barcelona és imparable. Què li sembla que s'etiqueti aquest moviment d'anticolauista?

Crec que hi ha molt anticolaisme, tant en aquest moviment com en altres. No en contra de la persona d'Ada Colau, sinó de la seva manera de fer política i de la del seu govern: sense diàleg, sense consens i sense tenir en compte moltes entitats, esti-

guin agrupades on estiguin. Crec que el concepte anticolaisme segurament és una simplificació, però té a veure amb aquesta manera de fer política que és l'antimodel Barcelona.

Vostès ja han negat que darrere d'aquesta plataforma hi hagi el seu partit. Tot i això, al web de Barcelona és imparable hi apareixia en un primer moment una vinculació amb Junts per Olot en forma de correu electrònic. Com s'ho explica?

Jo és que no sé ni qui són, Junts per Olot, perquè com que em dedico a la part del partit de Barcelona ciutat i l'àrea metropolitana... Amb *carinyo*, i a més em sap greu haver-ho de dir així, però no sé ni qui són, Junts per Olot, perquè no em correspon per les meves responsabilitats de partit. Dit això, nosaltres no tenim cap necessitat d'amagar-nos darrere de ningú. Nosaltres som Junts per Catalunya. Tenim una marca potent i un lideratge clar, que és el meu, i, per tant, qualsevol cosa que serveixi per distreure del que és el nostre projecte, la nostra candidatura i el nostre lideratge... No sé quina ment pot pensar que això ens ajuda de cap manera. Això és part de l'enfament generalitzat que hi ha la ciutat. Res més. Perquè la gent està farta de com està la ciutat. Farta.

Veuria amb bons ulls poder sumar les cares visibles d'aquest moviment a la seva candidatura, si es donessin les condicions, com a independents, per exemple?

Nosaltres ara no estem fent la llista electoral. A principis d'any comptem poder fer primàries, oficialitzar el que ja és en boca de tothom i, a partir d'aquí, treballar per fer-nos grans. El que no ens imaginem, ni aquí ni enlloc, és un partit tancat. Sempre hem sigut un partit de portes obertes. Però crec que ells s'han expressat d'una manera molt clara, dient que no tenen voluntat de fer política institucional, sinó de seguir-se enfortint com a societat civil, i ja està.

Hem començat parlant de Jordi Pujol i acabarem tornant-lo a citar, perquè mentre que vostè diu que “Barcelona no lidera l'àrea metropolitana”, l'alcaldessa Colau afirma que l'AMB té poc marge de maniobra perquè l'expresident “va voler frenar-la i encara en patim les conseqüències”. Té raó?

[Pensa] Crec que s'ha de fer molta més feina, no només institucional, a l'àrea metropolitana. Més enllà de l'òrgan de l'AMB, em refereixo. Si l'alcaldessa creu que tot ha de passar per allà, té una miopia que és preocupant. Podria començar per establir relacions amb la resta d'alcaldes i alcaldesses, perquè no la veiem ni a l'Hospitalet de Llobregat. ■

– Com s'explica que al web de ‘Barcelona és imparable’ hi hagués una vinculació amb un correu de Junts per Olot?

– Jo és que no sé ni qui són, Junts per Olot. Nosaltres no tenim cap necessitat d'amagar-nos darrere de ningú.

– Veuria amb bons ulls poder sumar les cares visibles d'aquest moviment a la seva candidatura?

– Nosaltres no ens imaginem un partit tancat, ni aquí ni enlloc. Però crec que ells ja han dit molt clarament que no volen fer política institucional.

Salut aposta per la pr

- » La Generalitat incentiva l'increment d'activitat no Covid als CAP i als hosp
- » Una nova eina digital permet als usuaris programar-se visites no urgents

► La pandèmia del coronavirus ha capgirat per complet el nostre dia a dia durant més d'un any i mig. Amb la progressiva millora dels indicadors, la majoria de sectors han anat tornant escalonadament a una relativa normalitat. Però el sistema sanitari ha continuat fins ara immers en l'operativa que es va establir en plena pandèmia per aturar el col·lapse als hospitals i als Centres d'Atenció Primària (CAP). Ara, a ell també li arriba l'hora dels canvis.

En concret, les novetats més immediates afecten com demanem cita al nostre CAP. Fins ara, donades les circumstàncies, no podíem demanar hora al metge directament al centre: calia fer una petició prèvia i era el centre qui contactava amb el o la pacient i valorava si calia donar-li una cita o fer-

Es volen escurçar els temps d'espera de les visites a l'especialista

li una visita per telèfon. Aquest funcionament deixa pas a una nova modalitat per demanar cita al metge més directa i endreçada.

COM DEMANAR HORA

El Departament de Salut ha implementat una nova eina digital que permet als usuaris programar-se les visites no urgents als CAP i especificar-ne el motiu. Abans de la pandèmia ja es podien demanar cites de forma telemàtica, però aquesta eina és més completa i esdevé una via més per accedir a l'atenció primària, complementant els altres canals, com el telèfon o taulell del CAP o el 061, que continuen funcionant com sempre. A la nova eina s'hi pot accedir des de *citasalut.gencat.cat* o des de La Meva Salut.

Amb aquest canvi es pretén recuperar el percentatge d'atenció mèdica que s'ha deixat de banda a causa de la Covid-19. L'objectiu, segons explicava recentment a TV3 la responsable d'atenció a la ciutadania de l'Institut Català de la Salut (ICS), Marga Garcia, "és posar ordre perquè els professionals tinguin més temps per atendre i ho facin d'una manera més efectiva".

MÉS PRESENCIALITAT

I és que, en aquesta línia, Salut ja ha demanat als centres sanitaris que incrementin l'activitat per poder recuperar les proves, consultes i operacions que no s'han pogut fer en el darrer any i mig a causa de la Covid-19, i està aplicant una política d'incentius econòmics al respecte. "Són incentius que es traslladen a la primària i als hospitals, i alguns els obliguen a parlar entre ells perquè són objectius compartits. En funció del grau d'assoliment, tenen més diners", assenyala la directora del CatSalut, Gemma Craywinckel, en una entrevista a l'ACN. Craywinckel explicava que també han traslladat als CAP la necessitat de recuperar presencialitat i accessibilitat i reconeixia que cal tornar a intensificar el se-

Foto: ACN

Proximitat

itals i vol recuperar presencialitat als CAP i especificar-ne el motiu

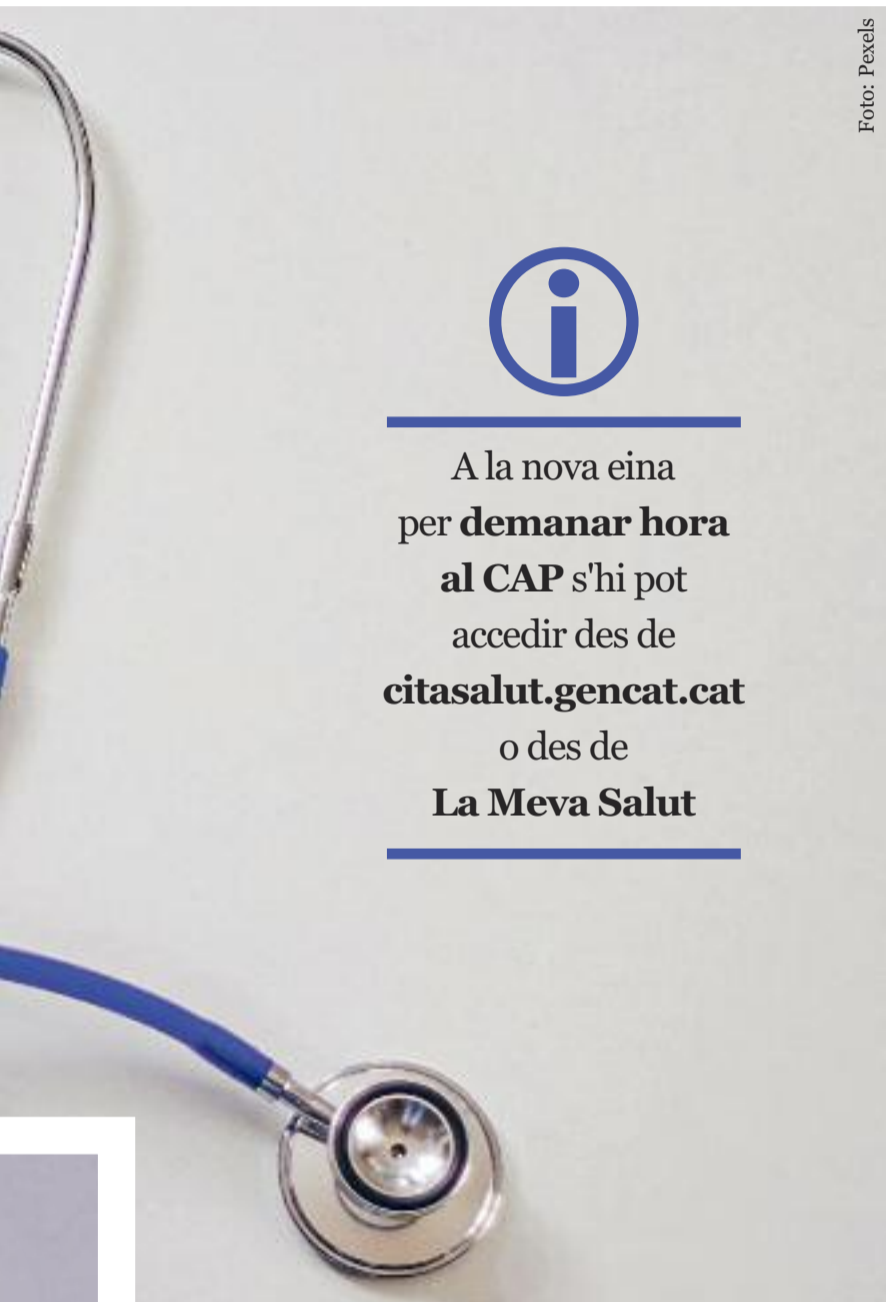

Foto: Pexels

A la nova eina per **demanar hora al CAP** s'hi pot accedir des de **citasalut.gencat.cat** o des de **La Meva Salut**

guiment dels pacients crònics, el qual, per força, ha perdut qualitat durant la pandèmia.

Recuperar activitat no Covid-19 és, doncs, un dels grans reptes del sistema sanitari després d'un

“La primària ha de tornar a obrir portes, cal la seva proximitat”

any i mig de pandèmia, i l'infra-diagnòstic d'altres malalties és una de les principals preocupacions en aquests moments. La directora del CatSalut calcula que s'han diagnosticat un 30% menys

de malalties durant la pandèmia i reconeix que, pel volum d'activitat, haurien de tenir llistes d'espera més llargues en alguns àmbits, segons va indicar a l'ACN.

És precisament per això que Salut ha demanat als centres que incrementin l'activitat no Covid i així també escurçar els temps d'espera de les visites a l'especialista o de resolució de proves diagnòstiques i cirurgies. Per altra banda, la demanda als CAP perquè augmentin presencialitat i accessibilitat també busca recuperar el diagnòstic precoç. “La primària ha de tornar a obrir portes, no només en el sentit de la presencialitat, sinó també d'accés fàcil, per detectar com més aviat millor patologies des de la proximitat que la caracteritza”, conclou Craywinckel. ■

Foto: ACN

12 grans eixos de treball per un millor sistema sanitari

► Dues grans fórmules, recuperació i transformació, i dos actors principals, ciutadania i professionals. En això es basen els 12 grans eixos de treball del Departament de Salut per a aquesta legislatura, que resulten dels aprenentatges fets durant la pandèmia de la Covid-19 i que busquen, fonamentalment, la recuperació del sistema sanitari en el seu sentit més ampli i la seva transformació per respondre millor al que la ciutadania necessita.

1. SALUT COMUNITÀRIA

El benestar emocional i la salut comunitària passen a ser un dels elements clau. L'objectiu és aconseguir una atenció més accessible, proactiva, propera, resolutiva i longitudinal, apoderant i potenciant l'autonomia de les persones. Per fer-ho, el sistema incorporarà aquest any, entre altres, 150 psicòlegs als CAP.

2. SALUT MENTAL

En aquest sentit, la salut mental és “una prioritat ineludible d'aquesta legislatura”, ja ha remarcat el conseller de Salut, Josep Maria Argimon. Es potenciarà el Pla Nacional de Prevenció del Suïcidi.

3. GENT GRAN

Una altra prioritat serà el replantejament de l'atenció i la cura de les persones grans o amb dependència, que passa per integrar els recursos d'atenció sanitària i atenció social, una situació encara no resolta.

4. ATENCIÓ PRIMÀRIA

L'enfortiment de l'atenció primària i comunitària, que ha estat cabdal en la resolució, contenció i monitoratge de la pandèmia, és una altra de les peces clau. Per dotar-la del lideratge necessari es promouran nous perfils professionals a l'atenció primària, com ara psicòlegs, fisioterapeutes o nutricionistes, i s'ampliarà el Pla d'Enfortiment de l'Atenció Primària amb l'objectiu d'arribar al 25% del pressupost de Salut.

5. MODEL ASSISTENCIAL

El model assistencial ha de constituir-se en xarxa, i això significa introduir reformes a l'atenció especialitzada i als centres hospitalaris.

6. REFORÇAR L'AGÈNCIA

L'adequació de la salut pública a les necessitats del segle XXI és un altre dels eixos de treball. Per aconseguir-ho, Argimon ja ha anunciat que “es doblarà el pressupost” de l'Agència d'Atenció Integrada Social i Sanitària.

7. LA MEVA SALUT

Es dotarà La Meva Salut de més funcionalitats, sent una aplicació que va passar dels 700.000 usuaris actius a les 3,3 milions d'altres durant la pandèmia.

8. PROFESSIONALS

Reconèixer els esforços que han fet els professionals durant la pandèmia, millorant les seves condicions de treball, també és clau, així com dotar el sistema de perfils adaptats a les noves necessitats.

La salut mental és “una prioritat ineludible d'aquesta legislatura”, remarca Argimon

9. PERSPECTIVA DE GÈNERE

Es crearà la Comissió clínica de salut i gènere per incorporar aquesta visió dins l'atenció assistencial.

10. INNOVACIÓ

La innovació ha de ser també clau en el sistema de salut del futur, i s'intentarà accelerar amb els fons europeus.

11. MEDI AMBIENT

L'impuls d'un sistema sanitari verd i responsable amb el medi ambient també és un altre gran eix de treball.

12. COHESIÓ SOCIAL

Finalment, l'increment de recursos per a la cohesió social i la reducció de les desigualtats és el dotzè, però no menys important, eix d'actuació del Departament de Salut per a aquesta legislatura. ■

Un informe de Dona Llum assenyala que la majoria de parts són en dies laborables. Foto cedida a l'ACN per l'Hospital Vall d'Hebron

Ales pel·lícules, tots els parts acostumen a ser iguals. La dona trenca aigües a l'indret més inesperat. Ràpidament, ha d'anar a l'hospital, sovint en cotxe, i si no ha parit al vehicle, el personal del centre mèdic la recull a la porta mentre ella crida de dolor. La posen en una llitera o en una cadira de rodes, com si fos una malalta, i la condueixen a la sala on tindrà la criatura. Un cop al box, segueix cridant mentre la seva parella grava l'escena amb una videocàmera i intenta no desmaiarse. Quan sembla que tot podria acabar en tragèdia, apareix un home seriós, el doctor, i amb tres maniobres màgiques que deixen en evidència les infermeres aconsegueix que el part arribi a bon port. Ha nascut una criatura preciosa. Fi de l'escena i de moltes pel·lícules.

Així descriuen la infermera Isabel Barrios i l'expert en cinema David Ferragut un part a l'article *Els mecanismes del gènere cinematogràfic per tapar el part medicalitzat*. L'escena explica alguns aspectes de la violència obstètrica. Per una banda, mostra com la nostra societat veu el part: gairebé com una malaltia. Per l'altra, indica quin rol juguen les dones a l'hora de parir: un paper subaltern per sota de metges i d'hospitals.

VIOLENCIA GENERALITZADA

Quan ens referim a la violència obstètrica, és a dir, a aquella que es viu durant l'embaràs, el part i el postpart, estem davant d'una violència que té molts rostres i que es pateix amb més freqüència del que podríem pensar, segons apunta Marta Busquets, advocada i presidenta del col·lectiu de denúncia Dona Llum. "N'hi ha de dos tipus: una que té a veure amb pràctiques i maneres de tractar les dones i una que té relació amb no atendre els seus drets", diu. En el primer cas, es refereix al tracte infantilitzant o denigrant cap a les dones en el procés del part. En el segon, a pràctiques com les cesàries, les induccions de parts o les mutilacions vaginals.

Són situacions de les quals se'n parla poc, en part perquè els professionals de la medicina a casa nostra no estan disposats a reconèixer que existeix el problema. Tot i que l'OMS o la Unió Europea diuen el contrari, el juliol passat el Consell General de Col·legis de Metges deia que la violència sistemàtica contra les dones en els processos del part no existeix i que el concepte és una forma d'estigmatitzar el personal mèdic.

Per a la infermera i artista Alejandra Oviden, però, la violència obstètrica és una "epidèmia global". Les xifres de l'Observatori de la Violència Obstètrica així ho indiquen. El 34% de les dones ha estat escridassada o insultada pel personal mèdic durant el part, el 51% ha viscut algun procediment sense que li expliquessin què estaven fent-li i el 25% ha vist com el seu pla de part era menyspreat.

Quan l'embaràs es torna un infern

Tot i que els col·legis de metges de l'Estat espanyol no ho accepten, la violència obstètrica, és a dir, aquella que el sistema de salut exerceix contra les dones en el moment de l'embaràs, el part i el postpart, a més d'estesa està reconeguda per organismes internacionals com l'OMS, Unicef o la Unió Europea

EN PRIMERA PERSONA

Les xifres emmascaren realitats d'allò més dures, com la de la Carla. El que diferencia el seu cas de la resta és que la seva filla, sis mesos després de néixer, arrossega les seqüeles d'una mala praxi mèdica i que ella ha volgut explicar la seva història. "Hi ha moltes dones que et diuen que quan arriba l'aniversari de les seves criatures ploren perquè tenen flaixos, depressió postpart", es lamenta Busquets en referència a altres mares

a les quals els costa afrontar el que han viscut. De fet, des de Dona Llum afirmen que, a Catalunya, "dues de cada 10 dones pateixen algun problema de salut mental durant l'embaràs i el primer any després de donar a llum", i aquestes situacions, afegeixen, tenen a veure amb com s'afronta el part.

Tornant a la Carla, cal dir que el seu nom és fictici, tal com ho és el de la seva parella, el Ferran, i el de la seva nena, la Laura. Ho són perquè actualment estan en un

procés de denúncia contra Maternitat de l'Hospital Clínic.

"Tot el que no volia que em passés durant el part em va passar", explica. El dia que va néixer la seva filla, quan va arribar a l'hospital li van intentar accelerar el part amb gases, però no va funcionar. "Em van donar oxitocina sintètica per induir-lo i vaig començar a tenir contraccions amb dolors... Va ser un error", considera ara que s'ha informat.

Segons un estudi de Dona

Llum, les induccions d'abans o durant els parts per accelerar l'expulsió de les criatures són una pràctica freqüent a Catalunya. Una pràctica que no té base científica. "Els parts en caps de setmana han disminuït en les últimes dècades i pràcticament no hi ha naixements en festius", explica el col·lectiu. A més, els percentatges de part per cesària (29% a la demarcació de Barcelona) augmenten si el centre és privat. Això respon a un sistema que planteja el

Abans del part

● La violència contra les dones no només se circumscriu al procés de l'embaràs, el part i el postpart. De vegades, comença molt abans.

La Sònia no tenia ni 30 anys quan va anar a la ginecòloga per fer-se una revisió rutinària. Res feia indicar que aquell dia tornaria a casa plorant. “Em va dir que m’hauria d’anar plantejant congelar els meus òvuls, perquè, és clar, ja tenia una edat i cada cop em seria més difícil quedar-me embarassada”, explica. La frase no venia al cas, li va dir la doctora sense que ella hagués

va veure l’edat d’ella, li va dir directament que el més aconsellable era la fecundació assistida. No hi havia cap indicació que fes pensar que tenien algun problema de fertilitat. “Ho va dir sense cap amabilitat i va afegir que anéssim pensant a començar el cicle d’hormonació, un procés molt dur per al cos de la dona i que val 10.000 euros”, denuncia la Carla.

Van sortir de la consulta molt tocats i van demanar a la clínica que un altre metge els atengués. La nova doctora els va tractar de

A partir de certa edat moltes dones viuen una forta pressió per quedar-se embarassades que sovint comença als mateixos centres de ginecologia

demanat consell. Un exemple clar que demostra que sovint el sistema mèdic passa per sobre de les demandes de les pacients.

La pressió sobre les dones per tal que es quedin embarassades és constant quan arriben a certa edat. Aquest fet fa que moltes se sentin vulnerables i és aleshores quan molts professionals aprofiten per exercir el que podríem definir com a poder obstètric. En un altre cas, de nou de la Carla, es veu aquesta situació de forma nítida.

“Feia dos anys que la meva parella i jo buscàvem tenir un fill i vam anar a la clínica Dexeus”, explica. Quan el doctor que els atenia

manera diferent. Després de veure que els exàmens de fertilitat eren normals, els va dir que esperessin uns mesos per plantejar-se la fecundació assistida. Però el fet és que, setmanes després, la Carla es va quedar embarassada.

El seu cas, a més, posa en relleu la complicada posició del sistema privat respecte dels processos de fecundació assistits. Atenen sempre a raons mèdiques o de vegades a criteris econòmics? I encara més: aquestes pràctiques més esteses a la sanitat privada poden acabar contagiament la pública, tenint en compte que molts professionals treballen a les dues alhora?

part de forma industrial, segons les lògiques laborals.

La Carla segueix recordant: “Després em van trencar la bosa amniòtica i va ser quan la nena va començar a tenir patiment fetal”. Aleshores van arribar dos doctors i la van lligar perquè no es mogués. “Em van dir que em posarien el fórceps per girar la nena”, afegix. De sobte, sense avisar-la, dues persones es van llençar literalment a sobre de la seva panxa per empènyer amb els colzes la Laura cap a l’exterior. És la maniobra *Kristeller*, una pràctica mèdica que no està prohibida, però que no s’ensenya a la universitat i l’eficàcia de la qual no està provada. A l’informe mèdic no va quedar reflectit que li fessin allò. Allà només hi diu que li van fer una “pressió suprapúbica amb les mans”. Encara que ella estava en un moment dèbil, el Ferran ho va veure tot. Els colzes i els salts damunt la panxa.

L’infern no va acabar aquí. “Quan anaven a treure la criatura, van estirar-la i li van donar un cop molt fort... La maniobra la va fer una persona que estava en pràctiques”, afirma. Això va afectar un nervi de la Laura i el braç li va quedar immòbil. A més, la Carla va patir un esquinçament

vaginal. “Vaig haver d’orinar durant setmanes amb una sonda que em posava el Ferran”, diu.

En molts parts, per tal de fer sortir la criatura, es fa un tall a la vulva. És el que s’anomena episiotomia, i pot produir incontinència fecal i urinària. Unicef considera la pràctica una mutilació socialment acceptada a Occident. “Hi ha el mite que les vulves no es poden expandir el que fa falta per parir”, diu Busquets.

Ara, la Laura va a rehabilitació i ja mou el braç. Ha tingut sort. Hi ha infants de dos anys que no han recuperat la mobilitat.

El seu cas és diferent del de la Nancy. El 2011, aquesta jove de 24 anys va arribar amb una amiga a l’Hospital Clínic per donar a llum una nena. La doctora del torn va aprofitar el seu cas perquè tres metges residents provessin el fórceps, tot i que, segons el relat de l’acompanyant, el cap del nadó ja es veia sortir i la pràctica no era necessària. A conseqüència d’això, la criatura va morir amb el cap destrossat. Durant el part, la mare no va contradir els metges. “Ets molt vulnerable i et posen la por al cos: et diuen que estàs jugant amb la vida del teu fill i fas el que et manen... És el poder de la bata”, sentència la Carla.

“Dues persones em van saltar a sobre de la panxa amb els colzes per expulsar la nena, però a l’informe mèdic aquella maniobra no va quedar reflectida”

A Catalunya, el 34% de les dones ha estat escridassada o insultada pel personal mèdic durant el part, i el 25% ha vist com el seu pla de part era menyspreat

PATRIARCAT I CAPITALISME

A ulls de Busquets, tots aquests casos parlen del mateix: a la nostra societat el cos no pertany a les dones. “Ens diuen que no sabem donar a llum i que necessitem ajuda, i les dones que no entren en aquest discurs són dones difícils”, critica l’advocada. Aquesta idea té la seva expressió més radical en el cas d’una dona que el 2016 va anar a l’Hospital Sant Joan de Déu de Sant Boi per una revisió rutinària quan estava embarassada de 40 setmanes. El màxim de setmanes per parir són 42. La ginecòloga li va dir que el part havia de ser induït, però ella no ho volia. Quan era a casa, per ordre judicial, la policia va entrar al domicili i se la van endur a l’hospital per obligar-la a tenir el nen.

En part, l’origen de totes aquestes situacions es troba en el moment en què la medicina entra en el camp de l'embaràs al segle XIX. Va ser amb l’auge de les societats industrials i el patriarcat que els parts, fins aleshores un reducte vedat a bruixes i sanadores, va quedar en mans de la medicina. “Això va començar amb les dones de classe alta, perquè es podien pagar un metge, i va ser aleshores quan es va estendre l’ús del fórceps... Els metges deien

que ells no podien estar hores esperant que s’obris un forat. Cobraven i adeu”, relata Busquets.

Aquella forma capitalista de veure el part ha impregnat la societat fins avui dia. “Hi ha interessos econòmics, sobretot en un territori com Catalunya, amb una alta presència de la sanitat privada”, diu. Un part ràpid dona més rèdit econòmic. Per aquest motiu, les clíniques privades tenen uns índexs de cesàries molt més elevats que les públiques.

EL PART DESITJAT

Hi ha formes de tenir una criatura al marge d’aquesta violència sistematitzada? El cert és que sí. És el que s’anomena part fisiològic. “Cal eliminar la visió medicalitzada, perquè el 70% de dones sanes són capaces de donar a llum en condicions saludables”, considera Busquets per afegir que, amb tot, les administracions catalanes asseguruen que amb els mitjans actuals el sistema de salut només pot atendre un 4,7% dels parts d’aquesta manera.

Un reportatge d’**Albert Alexandre**

“Jo no puc renunciar a omplir tots els llits turístics que ja tenim”

Xavier Marcé

Regidor de Turisme

Arnau Nadeu / Albert Ribas
Fotografia: J. Chichelnitzky

Xavier Marcé ens rep a la seu de Barcelona Activa, al 22@. Però avui no parlarem de desenvolupament econòmic, o almenys no en sentim ampli. Avui ho farem només de turisme. Amb la Torre Agbar –que precisament havia de ser un hotel, però les traves de l'anterior govern municipal van fer-lo tirar enrere– vigilant-nos per la finestra, el regidor de Turisme desgrana la seva recepta per aconseguir relançar un sector molt tocat per la pandèmia sense tornar a la conflictivitat del 2019. Allargar la durada de l'estada i no el volum de turistes és un dels ingredients principals.

“Tots necessitem que el turisme torni, però de manera responsable i còmplice amb la ciutadania”. Això ho deia vostè al juny. Creu que està passant?

Bé, estem retornant a una certa normalitat i aquest és el compromís que tenim molt assumit, també amb el sector. Per tant, sí, aquest és el camí ineludible. Però encara hem d'analitzar el que està passant tenint en compte la situació conjuntural. El tu-

risme que ens està arribant en aquests moments és el de proximitat, que sovint té una capacitat de despesa més baixa i uns interessos culturals més indefinits. Encara hi ha molts grans països que no han obert les fronteres. Jo crec que en els pròxims 6 mesos anirem veient com evoluciona la situació. En un panorama normalitzat, tot això hauria d'anar pel camí que havíem dit, sí.

“El turisme de borratxera aquí no existeix, o és molt minoritari”

A barris com la Barceloneta o el Gòtic diuen que tenen la sensació que el turisme que ens està arribant és de perfil *low cost*.

Low cost és una paraula que s'ha convertit en un mantra... El que sí que és cert és que el turisme de proximitat en general és de menys despesa que el de llarga distància, com els deia anteriorment. Si d'això

li volen dir *low cost*... Jo en tot cas li diria de baixa despesa, o de més baixa despesa que el que teníem.

El veïnat i les associacions d'aquests barris es refereixen a un turisme de baixa qualitat. A un turisme jove que ve a fer botellots. Al turisme de borratxera.

Els botellots essencialment els fan joves locals. Que s'hi pugui apuntar o no un turista pot passar, però aquest concepte del turisme de borratxera, jo crec...

... Que no el patim, aquí?

Que no existeix, o que és molt minoritari. Fa 6 mesos hi havia botellots a Barcelona i hi havia gent que deia: “Veieu els turistes què fan!”. Però en realitat no hi havia ni un sol turista. De vegades fem unes associacions que tenen a veure amb com extremem la percepció de les externalitats negatives del turisme, que les té. Però jo crec que el fenomen dels botellots o el de certs comportaments incívics no és en absolut una característica del turisme barceloní.

No hi ha perill d'anar pel camí de Salou o Lloret, doncs? Li diem perquè en aquests barris se'n parla.

El turisme que tenim a Barcelona no té res a veure amb el que hi ha a Llo-

ret, que és vacacional. El d'aquí és un turisme urbà. La mitjana d'estada d'un turista a Barcelona són 2,3 dies. A Lloret és sempre una setmana

“Barcelona no està pensada per al turista; està pensada per al barceloní”

com a mínim. El turisme vacacional genera una estructura hotelera, de restauració, d'oci... pensada estrictament per al turista. Barcelona no està pensada per al turista. Barcelona està pensada per al barceloní. Una altra cosa és que això convisqui amb algú que ens visita. Els nostres indicadors ens diuen clarament que la cultura i la gastronomia són els principals interessos dels turistes de Barcelona.

Sembla que entre els joves, però, Barcelona té a fora, en bona part, una imatge de ciutat d'esbarjo.

Barcelona té unes característiques de ciutat molt *friendly*, això és així.

Una ciutat amable, que econòmicament és molt accessible en els estàndards internacionals. Té platja, el patrimoni d'interès està molt concentrat en un espai central i té algunes zones molt cosmopolites. Això agrada a tothom, no només als joves. I la combinació d'aquests tres elements produeix una hiperconcentració turística al centre, que és el que bàsicament ens genera aquesta sensació que la ciutat està molt massificada. Per tant, els objectius han de passar per descentralitzar aquest turisme, per desconcentrar-lo. Hem de buscar activitats que siguin sostenibles i que permetin descongestionar el centre.

El 2019 la ciutat va rebre 12 milions de turistes. L'objectiu és tornar a aquella xifra?

No. El meu objectiu és de sentit comú. Si a Barcelona tenim un nombre determinat de llits, que són legals i que ja existeixen, la meua obligació és procurar que estiguin al 100% plens. Exactament com si Barcelona té 40.000 cadires de teatre la meua obligació és procurar que estiguin plenes. Perquè, si no, el que hauria de fer és reduir l'oferta. La política és que no creixi, però hem d'omplir la que tenim. I això es pot fer de dues maneres: incrementant ▶

◀ el nombre de persones que ens visiten, que jo crec que no és la millor estratègia, o procurant que la gent que ens visita s'estigui un dia més a la ciutat. És a dir, el que jo voldria aconseguir és que allarguessin l'estada a Barcelona una mica. Només que l'allarguessin 0,5 dies, tindriem diversos avantatges: ens traïrem la pressió de la quantitat, podríem administrar millor els interessos de la gent que ve i els diversificaríem amb més capacitat de redistribució de la riquesa que generen. Personalment, crec que l'estratègia correcta és aquesta. Jo no puc renunciar a omplir tots els llits que ja tenim, perquè estaria condemnant el sector.

Un sector que, per cert, ha defensat l'ampliació de l'aeroport com a eina per a l'arribada de turistes. És obvi que jo estic a favor d'afrontar l'ampliació de l'aeroport. I utilitzo aquesta paraula intencionadament. Perquè una cosa és dir que s'està a favor de l'ampliació i una altra dir que s'està a favor d'afrontar aquest tema i debatre tot el que comporta. Avui dia tots estem a favor de solucions ecològiques, només faltaria. El que passa és que hi ha persones que considerem que això es pot debatre, que s'ha d'afrontar i discutir, i altres que obvien aquest debat perquè consideren que la posició ecologista està per sobre de la capacitat de discutir-ho. Dit això, però, també els diré que, des del meu punt de vista, l'ampliació de l'aeroport no té cap relació especialment directa amb el turisme. És a dir, a mi no m'interessa

ampliar l'aeroport per portar més turistes. M'interessa debatre el tema de l'aeroport perquè és un element determinant per veure quin paper vol jugar Barcelona en l'economia del futur. Per saber com volem estar connectats amb el món des del punt de vista de la transformació econòmica. Que això pot comportar més

“Hem de buscar activitats sostenibles i que descongestionin el centre”

visitants, segurament que sí. Però jo crec que la limitació important per als visitants no ve de si poden venir o no, sinó de si tenim o no allotjament disponible, de les propostes que els podem oferir...

En el debat de l'aeroport ha quedat clar que socialistes i comuns no estan d'acord. En tot aquest model turístic que ha anat desgranant vostè fins ara tampoc tenen una posició consensuada.

No, no la tenim. Tenim dues posicions que no són coincidents al 100%. Ara bé, hi ha una part coincident molt important: tots volem un turisme de més qualitat, més responsable, més sostenible... I una re-

distribució més gran de la riquesa que genera el turisme. En això tots estem d'acord. Ara bé, en les estratègies per aconseguir-ho, no. La manera d'afrontar aquesta transformació no és la mateixa. Això és evident. Però bé, tenim un punt de vista comú: quan jo he dit que no ens sembla que la situació del 2019 sigui l'òptima estem dient coses molt similars. Barcelona no és una ciutat turística, és una ciutat amb turisme. Perquè si no ho diem així, voldria dir que jo penso la ciutat per als turistes, i no és així. Jo penso la ciutat per als barcelonins. Una altra cosa és que Barcelona tingui una enorme capacitat per atraure gent, però la convivència amb la vida quotidiana del barceloní és molt important mantenir-la.

Molta gent diu que ja s'ha perdut, aquest equilibri.

No. El que passa és que, com els deia fa una estona, aquesta concentració de certs espais d'interès turístic al centre de la ciutat fa que hi hagi hagut també una sobreexplotació. Però una sobreexplotació en la qual ha caigut tothom. Els posaré un exemple molt clar: se suposa que els museus de la ciutat estan pensats per als barcelonins. Bé, doncs quan va caure el turisme, hi ha museus que van desertitzar-se. Això ens ha de fer pensar sobre les polítiques de direcció d'aquests museus i si anaven ben encaminades o no. Nosaltres també hem caigut en un cert curtermisme turístic. El que s'ha de fer és evitar-ho. El visitant no és un problema si jo li explico clarament el que pot fer

i el que no pot fer. Si li dic clarament que no ha d'anar a un determinat espai perquè estarà ple. El que no podem fer és permetre que a determinades zones es desenvolupi un comerç clonat, estandarditzat, de molt poc valor afegir... Però la meua pregunta és: això és culpa del turista o de les polítiques que s'han fet al voltant del turisme? Tothom està d'acord que és culpa de les polítiques. Doncs canviem les polítiques. El que és cert és que no podem mantenir un model en el qual una part de la indústria turística ha fet de la ciutat una miqueta el que ha considerat per una manca de regulació i de criteri polític públic. Això és el que cal evitar.

“L'ampliació de l'aeroport no té cap relació directa amb el turisme”

El que ha fet també la indústria turística i fa, tal com denuncien les entitats crítiques amb el sector, és fomentar la precarietat laboral. Vostè creu que hauria de pagar sous més alts?

És clar que nosaltres volem que el sector turístic millori la seva estructura salarial, només faltaria! I discutim sovint aquest tema amb els hotelers i els sindicats. Però no podem obligar ningú a estar per sobre del salari mínim interprofesional. I també cal dir que, en general, tots els sectors estacionals tenen problemes de precarietat. Però bé, aquestes entitats tenen raó amb aquesta crítica, per descomptat. I jo soc molt partidari que existeixin aquestes entitats, perquè la seva opinió és molt interessant. La seva visió crítica del turisme aporta elements que enriqueixen el debat. Jo sempre he dit que els primers quatre anys de mandat dels comuns, bastant refractaris del turisme, aquella etapa que es va anomenar d'una certa turismofòbia, ens han deixat unes percepcions més que interessants sobre moltes coses. Ara bé, el que no tenim nosaltres és una posició negativa, sinó transformadora d'un sector que és molt important per a la ciutat en tots els sentits.

El periodista Ramon Aymerich, al llibre *La fàbrica de turistes, defensa que el turisme, a mitjà termini, acaba empobrint els llocs que en depenen molt. Creu que això pot passar a Barcelona?*

Comparteixo la reflexió en general, però penso que és una anàlisi que funciona molt bé per a Mallorca, però no per a Barcelona. No matisa bé les particularitats de cada lloc. El turisme no és un fenomen que s'expressi igual a tots els llocs. Per això insisteixo molt que hem de plantejar un debat sobre el turisme urbà i diferenciar-lo del turisme vacacional. Barcelona té turisme de fires i congressos, turisme de creuer, turisme d'estada curta i turisme que només hi passa unes hores o un dia, que és el més problemàtic per les externalitats que genera. Bé, doncs l'arquetip de l'anàlisi que fa Ramon Aymerich, que té a veure amb una ciutat o un lloc que es transforma per al turista, no es correspon amb aquest de Barcelona. Es correspon amb el de Mallorca o amb el de ciutats de costa que em citaven al principi. Aquest és un debat que amb Miquel Puig [ERC] he tingut moltes vegades: “Em fas una anàlisi que està molt bé per a Mallorca, però m'el trasllades automàticament a Barcelona i en això crec que t'equivoques”.

El 2019 eren moltes les veus que alertaven d'una deriva de la ciutat cap a referents com aquest.

Torno a insistir-hi, perquè ho vull deixar molt clar: el model turístic de Barcelona d'avui no és tornar al 2019 linealment. La relació entre el ciutadà i el turista ha de canviar. Tenim clarament marcats els objectius en termes de mobilitat, de

“Una part del sector ha fet de la ciutat una miqueta el que ha considerat”

transformació, de descentralització, de sostenibilitat i d'ecologisme. L'any vinent confio que tindrem un molt bon acord amb fons europeus per a la transformació turística. I caminarem cap a la recuperació del sector en aquesta direcció. ■

la Barcelona desconeguda

Turisme km0

L'aqüeducte de Dosrius i la petjada de l'aigua a la ciutat

NOU BARRIS/ El 1859 Barcelona tirava a terra bona part de la seva muralla. Eren temps de creixement poblacional i industrial, i les antigues defenses que en el passat havien aturat tants atacs forans eren ara un destorb per al desenvolupament de la ciutat més important de la península Ibèrica. La conurbació rebia contingents de població del món rural català –en el que seria un preàmbul de les grans migracions del segle XX– i les xifres de població vorejaven els 250.000 habitants.

La ciutat, per tant, necessitava espai per fer-hi habitatges i infraestructures per dotar de serveis la població. És en aquest context on cal emmarcar la construcció de l'aqüeducte de Dosrius, una enorme infraestructura hidràulica de més de 50 quilòmetres que connectava aquesta localitat maresmenca

Es calcula que l'aqüeducte de Dosrius subministrava entre 20.000 i 40.000 metres cúbics d'aigua a la ciutat

amb el barri de Gràcia. Va ser construït el 1869, quan el creixement de l'aleshores flamant barri de l'Eixample va fer que augmentés la demanda d'aigua a Barcelona.

De fet, portar aigua a la capital es va convertir en un negoci sucós. En aquest cas, va ser l'empresa Palau, Garcia i Companyia

Foto: Ajuntament

la que va posar en marxa l'aqüeducte. El 1867, els titulars de la companyia se'n van vendre els drets a la Société Générale des Eaux de Barcelone, constituïda a Lieja (Bèlgica) i que és l'origen de la Sociedad General de Aguas de Barcelona, l'actual Agbar.

Sigui com sigui, portar aigua del Maresme a Barcelona no era pas fàcil. Una de les principals complicacions de les obres era travessar el riu Besòs, dificultat que es va superar a través de l'estret del Rec, entre

la Trinitat i Torre Baró, gràcies a un sífó de 1.000 metres. Finalment, el 1871 l'aqüeducte es va posar en marxa i l'aigua va començar a arribar a la capital catalana. Es calcula que la infraestructura subministrava entre 20.000 i 40.000 metres cúbics diaris d'aigua a la ciutat.

Una de les empremtes d'aquest aqüeducte la podem contemplar avui dia a Nou Barris. En concret, al parc Central de Nou Barris, un espai verd de 17 hectàrees que

integra edificis singulars i històrics com ara l'antic Institut Mental de la Santa Creu, la masia de Can Carreras o el Parc Tecnològic, un centre que organitza actualment projectes empresarials innovadors.

El canal es va explotar fins a mitjans dels anys 50, en paral·lel a una nova –i molt més intensa– onada migratòria que va fer que Barcelona superés el milió i mig d'habitants. Va ser aleshores quan es va iniciar la canalització del riu Ter.

Els Jardins de Massana: un oasi verd amb una història lligada a l'Església

SANT ANDREU/ Els Jardins de Massana, ubicats a l'interior de l'illa del grup d'habitatges de Can Massana, es van construir el 1953 arran del Congrés Eucarístic a Barcelona, que havia tingut lloc a la capital catalana l'any anterior a iniciativa de l'arquebisbe Modrego. Una ocasió que el règim franquista va aprofitar per fer-se un rentat de cara internacional i posicionar-se com el "guardià d'occident" davant el "perill" soviètic. Sense anar més lluny, aquests jardins tenen forma de creu i consten de dues placetes laterals i d'una de central.

Aquest indret natural forma part d'un projecte innovador de ciutat jardí poc usual per a l'època. La plaça central, en el seu moment, va servir per ubicar-hi el camp de futbol del Club Deportivo Viviendas del Congreso, nascut el 1957 i que va funcionar en aquest lloc fins al 1983. El camp de futbol va desaparèixer per deixar pas als jardins de Massana, dividits en dues seccions per un emparat que travessa la zona verda d'est a oest. Avui dia, amb el parc infantil, els arbres i els porxos coberts de vegetació, són un petit oasi al barri del Congrés i els Indians.

Foto: Aj.

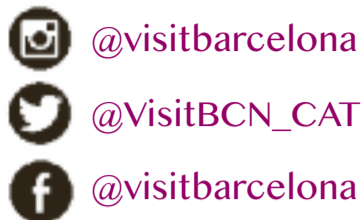
Una porta al passat de la important família Güell

LES CORTS/ Avui dia dona la benvinguda als estudiants de la Facultat de Biologia, però en el passat era un dels tres accessos de la Finca Güell. La porta sud de la finca està construïda amb maó vist i presenta dos cossos idèntics, encapçalats per rajoles de ceràmica verdes i blanques. Aquests dos murs, de fet, flanquejaven una porta de ferro forjat, que es conserva al Museu Gaudí del Park Güell. Aquesta obra, però, no està exactament en el lloc on es va construir: es va traslladar a l'actual ubicació el 1957, mentre que el 1982 va ser restaurada.

Foto: Aj.

la Barcelona desconeguda

Les cases blanques, un conjunt singular del barri de Montbau

Foto: Ajuntament

HORTA - GUINARDÓ/ Al barri de Montbau hi ha un racó que destaca al bell mig d'un bosc. Són les conegudes com a 'casetes blanques', edificacions d'estil racionalista que es van construir el 1965, seguint el model de l'arquitecte suís Le Corbusier.

Des del punt de vista tècnic, són nou blocs de planta quadrada amb 52 habitatges unifamiliars. I des del punt de vista paisatgístic, es tracta d'un dels espais més característics del districte d'Horta-Guinardó; un *odd one out* en tota regla que recorda els pobles blancs que s'estenen pel sud peninsular i la costa mediterrània.

L'edificació d'aquestes cases va tenir lloc el 1965 a càrrec de la Cooperativa Barcelonense i es va portar a terme a sobre de l'antic camí de Sant Cebrià, avui dia carrer de la Ce-

ràmica. Són cases dúplex i adossades, amb una planta superior perpendicular a la inferior i que forma un pont a sobre dels passatges de vianants de la zona, que estan enjardinats. Aquesta disposició, a més, fa que les terrasses de les cases serveixin com a coberta de les cases de la filera inferior.

El conjunt d'habitatges forma una quadrícula de sis fileres de cases que segueixen, a grans trets, els revolts de la muntanya. Al seu torn, estan separades per cinc passatges de vianants, que passen per sota dels ponts. De fet, aquests ponts són un dels elements més singulars del conjunt arquitectònic.

Malgrat el color blanc de les cases, els seus accessos van ser batejats amb diferents colors: blau, rosa, groc, blanc i violeta de Montbau.

Un dels principals atractius de les 'casetes blanques' de Montbau és que estan integrades a la natura. En aquest sentit, la parcel·la que ocupen, de 12.600 metres quadrats de superfície, està envoltada en el seu perímetre pel Parc Natural de Collserola, excepte el costat sud-est, que limita amb el carrer de Vayreda, del barri de Montbau. Sense anar més lluny, malgrat l'aïllament aparent de les 'casetes blanques' en plena zona boscosa, estan prou a prop del centre del barri de Montbau.

Per altra banda, aquest conjunt arquitectònic, projectat pel gironí Joan Bosch, ha estat reconegut en alguna ocasió, com a l'any 1967, quan va quedar finalista en els premis FAD, en la categoria d'Arquitectura. A més, formen part del circuit Arquitectura al peu de Collserola, impulsat per l'Ajuntament.

Gràcia

Una joia del barroc català a la plaça Lesseps

Avui és un dels punts amb més trànsit i activitat de Barcelona, però fa uns segles només hi havia camps i camins. Estem parlant de la plaça Lesseps, on l'any 1626 els frares carmelites descalços van fundar-hi un convent. El van edificar a l'encreuament de les rieres de Vallcarca i de Cassoles. Aquell convent va donar peu a la formació de tota una vila, la de Gràcia. El 1630, el monestir ja estava acabat, però l'església, que és l'únic element que ha sobreviscut al pas dels anys, no es va acabar fins al 1658.

ELS CÀNONS TRADICIONALS

L'església, coneguda popularment com 'dels Josepets', presideix la plaça i és un dels elements arquitectònics més importants del barroc català. Obra de l'arquitecte fra Josep de la Concepció –nom religiós del carmelita tarragoní Josep Ferrer–, el temple es va enllestir el 1658, tot i que no es va poder consagrar fins al 1687. L'edificació segueix els canons tradicionals del barroc català, mentre que la façana tripartida i amb frontó triangular constitueix un element molt habitual a les esglésies carmelites de l'època.

Per tot plegat, aquesta obra arquitectònica està inscrita com a Bé Cultural d'Interès Local (BCIL) a l'inventari del Patrimoni Cultural català.

Foto: Aj.

La Hidroelèctrica de Catalunya, eclecticisme arquitectònic

Foto: Ajuntament

L'EIXAMPLE/ L'antiga seu de la Central Catalana d'Electricitat –més tard Hidroelèctrica de Catalunya– és una construcció modernista de l'any 1897 que ja introduïa canvis que anunciaven les noves tendències arquitectòniques que s'acabarien imposant, com ara les bigues de ferro de la façana, que li permetien reforçar l'estructura i obrir grans finestrals.

Per altra banda, la particular entrada, en una cantonada, confereix a tota la façana un caràcter singular. Per tot plegat, estem davant d'una edificació prou important per a la història de la ciutat. Ocupada actualment per les oficines d'Endesa, va funcionar com a central tèrmica fins al 1977.

Per tot plegat, l'edifici s'inclou a la ruta modernista de l'Ajuntament i està catalogat

com a Bé Cultural d'Interès Local (BCIL). I és que la seva aparença general presenta elements constructius propis del modernisme, com ara l'ús de maó vist, una entrada principal amb elements de pedra i baranes de ferro forjat, entre altres. L'edifici va ser construït entre els anys 1896 i 1899 per l'arquitecte Pere Falqués, i també allotjava els habitatges dels encarregats de la central.

Les oficines de l'edifici de la hidroelèctrica es troben en una llarga nau que en el passat va acollir la maquinària de producció d'electricitat mitjançant el vapor de l'aigua. De fet, encara s'hi poden veure alguns elements originals, com el pont grua o el quadre de comandament. La xemeneia a través de la qual s'evacuava el vapor va ser finalment enderrocada l'any 1961.

A PROP

consum sostenible i de proximitat

Comerç Verd, un canvi de model cap a la sostenibilitat

Foto: Ajuntament

Reconeixement

Un projecte que neix amb l'objectiu d'agrupar les entitats i les associacions de comerciants dels mercats municipals de Barcelona i que aposta, entre altres coses, per potenciar els productes de qualitat, ecològics i de proximitat cultivats de manera sostenible. Això és Comerç Verd, una iniciativa que recentment ha estat reconeguda en el Gastronòmic Fòrum Barcelona.

De fet, aquesta proposta sorgeix de la mà de l'Institut Municipal de Mercats de Barcelona, del Comissionat d'Economia Social de l'Ajuntament i de la Federació de Mercats Municipals davant la necessitat d'unir esforços. Un pas endavant a favor dels comerciants que respon a tres objectius principals: accentuar la diferenciació dels establiments dels mercats gràcies a la qualitat dels seus productes, fer que el seu cultiu afavoreixi la

reducció de la petjada de carboni i la lluita contra l'emergència climàtica i facilitar la viabilitat de l'agricultura i la ramaderia local i sostenible.

QÜESTIÓ DE COMPROMÍS

Barcelona és enguany la capital mundial de l'alimentació sostenible. Per això, des de la ciutat es fa especial èmfasi en la necessitat que tot el sector alimentari i gastronòmic giri al voltant de la sostenibilitat.

“Cal un compromís amb la sostenibilitat, ja que per combatre l'emergència climàtica necessitem sistemes alimentaris saludables per a les persones, els territoris i el planeta”, diu Álvaro Porro, Comissionat de Política

“Els mercats ja aposten per la sostenibilitat, la proximitat i la salut del nostre planeta”

Alimentària de l'Ajuntament de Barcelona. I per engegar aquest canvi, segons Porro és essencial que els mercats barcelonins siguin els que comencin a treballar en aquesta línia. Una manera de fer que, gràcies a la iniciativa Comerç Verd, ja està en pràctica.

“Els mercats són l'ànima dels nostres barris, el motor econòmic de la ciutat i ja aposten per la sostenibilitat, la proximitat i la salut del nostre planeta”, destaca la regidora de Comerç i Mercats, Montserrat Ballarín. “A més, són referents internacionals pel seu model de gestió”, afegeix.

D'aquí aquest reconeixement a Comerç Verd, que, més enllà de premiar la iniciativa, pretén ser un incentiu i fomentar la implantació del reaprofitament alimentari, del producte de proximitat i de la lluita conjunta del sector pel canvi climàtic.

El Gastronòmic Fòrum Barcelona mira al futur i aposta per la cuina i l'alimentació sostenible

Congrés

La Fira de Montjuïc va acollir, un any més, el Gastronòmic Fòrum Barcelona del 18 al 20 d'octubre. Una cita amb els millors cuiners i productes del moment en la qual van participar més de 300 empreses i 60 xefs. Des de Joan Roca fins a Carme Ruscalleda o Ada Parellada. Tot plegat, amb un programa ple de conferències, ponències, taules rodones i tallers, que va permetre als més de 16.000 visitants tastar, aprendre i gaudir de la gastronomia de la mà d'especialistes del sector.

El congrés va començar amb una sessió inaugural que introduïa el tema central d'aquest fòrum: la sostenibilitat. De

fet, la mateixa alcaldessa de Barcelona, Ada Colau, exposava la necessitat que la ciutat es converteixi en un referent de la gastronomia sostenible. “És el futur”, deia. Per això, totes les activitats del fòrum van girar al voltant de com fer aquest canvi cap a una nova manera de concebre la cuina i l'alimentació.

Tres dies que van servir perquè el sector es retrobés i busqués, conjuntament, nous camins, en un moment en què “cal reconduir els sistemes alimentaris i redirigir les estratègies”, deia el manifest que posava punt final a l'esdeveniment.

Una trobada per deixar constància de la importància que els aliments siguin de proximitat, de temporada, de qualitat i, si cal, reaprofitats.

Foto: Ajuntament

consum sostenible i de proximitat

A PROP

El Mercat de Mercats, la festa del producte de proximitat

Fira

Les parades i els paradistes dels mercats de la ciutat van tornar a la fira Mercat de Mercats després de dos anys sense celebrar-se. Una nova edició amb el millor dels seus productes, que enguany es va traslladar a la plaça de les Glòries amb tres dies d'activitats per a totes les edats, amb tapes de mercat i productes de proximitat, durant el penúltim cap de setmana d'octubre.

En un moment en què Barcelona ha estat el centre d'atenció per debatre sobre els reptes de futur de l'alimentació i els efectes de l'actual model alimentari en el canvi climàtic, els mercats s'han volgut acostar a la ciutadania per posar en valor el seu paper com a proveïdors de producte fresc de qualitat, sostenible i de proximitat, vinculat a

l'alimentació saludable i a la dieta mediterrània. Per això, fins a vuit mercats alimentaris, com el de la Boqueria o el de la Concepció, i tres de no alimentaris, com els Encants, van muntar els seus estands a la fira, per oferir i donar a conèixer els seus millors productes. Un total de 19 parades en un espai en el qual també va tenir representació la restauració de la ciutat.

MÉS ENLLÀ DELS MERCATS

A banda de poder comprar i tastar tota mena de productes de qualitat i de proximitat, tots els que van assistir al Mercat de Mercats van poder provar les tapes que havien elaborat alguns dels millors restaurants barcelonins. De fet, la fira va rebre grans xefs que van voler compartir les seves creacions i coneixements de producte, gastronomia,

salut i sostenibilitat alimentària en *showcooks*, tallers i xerrades. Una manera de gaudir de la gastronomia, però també del vi, perquè els assistents van poder tastar alguns dels millors vins catalans del moment.

Tot això i molt més, com un hort urbà, sessions de música o activitats infantils, en una fira organitzada per l'Institut Municipal de Mercats amb la col·laboració de representants de diferents gremis minoristes alimentaris i que va tenir com a protagonistes la sostenibilitat, el reaprofitament alimentari i els productes de proximitat. Tot plegat, un autèntic mercat de mercats, atractiu i festiu, en què els paradistes es van dedicar a aconsellar la ciutadania en salut i alimentació. Dos aspectes bàsics i fonamentals al voltant dels quals van girar totes les activitats i la finalitat, en si mateixa, de la fira.

EN PRIMERA PERSONA

“No tenim clients; tots els que venen són amics”

Xavier Llobet

Llobet Òptics
(Coreixample)

Xavier Llobet és òptic optometrista i copropietari del negoci que van obrir els seus pares ja fa 75 anys. Una òptica que regenta juntament amb els seus dos germans i que es caracteritza pel tracte proper i personalitzat.

Què té Llobet Òptics que no tinguin altres negocis?

Sentit humà i un tracte personalitzat i familiar, de la mà de professionals. Nosaltres no tenim clients; tots els que venen aquí són amics i fem que se sentin com a casa seva gràcies al caliu humà amb què els atenem.

És això el que caracteritza el comerç d'aquesta zona de l'Eixample?

Ens diferencia el turisme i el fet que hi ha pocs veïns, perquè és una zona d'oficines. Però la unió entre els comerciants és molt forta i sempre remem junts per mantenir el nostre propi estil.

Es plantejaria marxar a un altre barri?

Jo estimo l'Eixample i seguiré sempre aquí, perquè per a mi els clients no són un número. Sé qui és cada persona i la seva història de vida. La relació humana entre el comerç i els veïns és increïble.

Què és el que més li agrada de la seva feina?

Que hi poso el cor. A mi no em *flipa* que la gent es gastí 300 euros, el que m'omple és la cara d'un nen o d'un senyor quan s'emprova les ulleres i, en veure's, s'omple d'alegria.

Foto: Mercat de Mercats

El Mercat Central de Florència s'apropa als mercats de Barcelona

Foto: Ajuntament

Visita

El Mercat Central de la ciutat de Florència és molt similar al de la Boqueria: històric, amb productes especialitzats i de gran qualitat. Aquesta és la conclusió a la qual va arribar el regidor d'activitats pressupostàries, comercials i productives d'aquest municipi italià, Federico Gianassi, després de visitar alguns dels mercats de Barcelona a mitjans d'octubre. Una visita amb l'objectiu d'establir sinèrgies i de donar a conèixer el funcionament dels mercats barcelonins.

“Els mercats són una joia de la ciutat i entre tots els hem de preservar”, deia el president de la Boqueria, Salvador Capdevila. Per això, el president, el vicepresident i el di-

rector del Consorci del Mercat Central de Florència, acompanyats de Gianassi, van voler conèixer els mercats de la capital catalana. I més tenint en compte que durant la pandèmia han tingut un paper essencial.

PRODUCTES DE PROXIMITAT

Durant la visita, que va anar a càrrec de la regidora de Comerç i Mercats, Montserrat Ballarín, es va remarcar la importància que tenen la sostenibilitat i els productes de temporada i de proximitat als mercats de la ciutat. I és que “produir des de la proximitat implica una millor qualitat dels productes i una menor contaminació”, deia la regidora. “Per això hem de preservar els mercats i posar en valor la seva tasca identitària, social i cultural”, apuntava Gianassi.

El comerç vol tenir veu en els canvis sobre la mobilitat

MOBILITAT ▶ La sisena edició del Summit de l'agrupació de comerciants Barcelona Oberta, que va tenir lloc el passat 23 de novembre a la Casa Seat, va estar marcada per una petició que vol brindar un futur millor al teixit comercial: un major poder de decisió del comerç davant dels canvis de mobilitat. Tal com va dir el president de Barcelona Oberta, Gabriel Jené, una de les reivindicacions de l'associació de comerciants és valorar l'impacte econòmic de les superilles abans que siguin una realitat. Paral·lelament, es va recordar la necessitat de tenir més cura de l'espai públic –la reforma de la Rambla s'ha endarrerit més de 2.000 dies– i millorar la xarxa de transport públic per compensar les limitacions de l'ús del vehicle privat, entre altres.

“Què hi ha de la gent que viu fora de Barcelona? Cal millorar el transport públic o tirar endavant els Park & Ride, que els hem demanat moltes vegades”, recorda la directora de Barcelona Oberta, Nuria Paricio. “Hi ha gent que diu que no ve al centre perquè és inviable. Si volem buidar la ciutat de comerços, anem pel camí...”, afegeix.

La Casa Seat va acollir la trobada. Foto: Twitter (@BarcelonaOberta)

CONTRA EL CANVI CLIMÀTIC
D'altra banda, Paricio insisteix que la postura de Barcelona

Oberta no pretén anar en contra del canvi climàtic, sinó que la lluita contra aquest ha de ser col·lectiva. “No es poden prendre mesures a cop d'ideologia sense tenir un projecte de ciutat consensuat amb tots els agents”, recalca. Per a ella, són clares les conseqüències de no tenir cura del teixit comercial. “Una ciutat sense comerç, és una ciutat buida”, recalca.

Més de 1.500 bars han ampliat terrasses. Foto: Carola López / ACN

La FAVB desaprova el nou pla de terrasses de l'Ajuntament

RESTAURACIÓ ▶ L'ampliació de les terrasses dels bars, que va començar el maig del 2020 a causa de la pandèmia, s'ha convertit en un nou camp de batalla entre el moviment veïnal i l'Ajuntament.

Per una part, al setembre el consistori va aprovar la modificació de l'ordenança per regularitzar les ampliacions, que entrarà en vigor entre el gener i el febrer i suposarà la retirada dels

blocs de formigó. Al mateix temps, els bars i restaurants hauran de tenir models de terrassa homologats.

D'altra banda, el 9 de novembre, la FAVB va presentar al·legacions contra la nova mesura. En aquest sentit, va dir que “la proposta està molt poc treballada” i que, per tant, cal fer un debat més profund sobre els usos de l'espai públic i refer l'ordenança per garantir la convivència.

Waterpolo | El CN Atlètic Barceloneta visita el CN Barcelona

El pròxim dissabte 4 de desembre s'enfrontaran a la Nova Escullera els dos millors equips de la Lliga. El CN Atlètic Barceloneta visitarà el CN Barcelona amb l'objectiu de continuar imposant la seva hegemonia. És el gran dominador dels últims anys.

Esports

La lluita de 'Som marimachos'

» Un documental impulsat per Irene Olmos, l'AE Ciutat Vella i Mediasport Jove reivindica l'esport femení
» Candidat als Premis Dona i Esport, visibilitza i lluita contra els prejudicis que pateixen les esportistes

Toni Delgado
EL RAVAL

"L'esport femení no és esport ni és femení" era gairebé un lema de persones cavernícoles que menyspreaven la dona esportiva. Malauradament, la frase encara continua vigent i per això són tan importants mirades com la del documental *Som marimachos*, que és un dels candidats a Millor Mitjà de Comunicació a la 14a edició dels Premis Dona i Esport, que se celebra el pròxim 1 de desembre al Saló de Cent de l'Ajuntament de Barcelona.

El projecte està impulsat per la realitzadora Irene Olmos, l'Associació Esportiva Ciutat Vella i l'equip de Mediasport Jove (Tassnim El Midouli Salhi, Júlia Sidro, Gemma Duch, Ariadna Fuentes i Marina Realp). *Som marimachos* és un cop sobre la taula contra els

prejudicis i estereotips que s'han difós al llarg de la història i dels quals l'esport no se'n salva. El documental visibilitza i reflexiona sobre la situació actual a través d'una perspectiva de gènere.

Un grup de noies joves del Raval de Barcelona són les reporteresses comunitàries d'un projecte fresc i reivindicatiu en què han anat formant-se en la producció i l'edició documental. Però, sobretot, han trobat el llenguatge audiovisual precís per mostrar les desigualtats amb què conviuen al seu barri.

EXPERIÈNCIA RECÍPROCA

"Treballar amb noies que no havien tocat una càmera ni fer entrevistes ha estat molt enriquidor. Una experiència recíproca. He après molt d'elles, sobretot d'aspectes del feminisme, i elles han crescut molt gràcies a la pràctica", reconeixia Irene Olmos al *Tot Costa*, de Catalunya Ràdio.

Una escena del rodatge del documental. Foto: 'Som marimachos'

Parlant amb els diferents testimonis van corroborar que falten referents esportius femenins. "De ben petites poden tenir una entrenadora, però, a mesura que es fan gran, que les dirigeix sol ser un home", lamentava Olmos.

A l'Associació Esportiva Ciutat Vella van apreciar que a les escoles hi havia encara molta segregació entre gèneres en segons

quines disciplines esportives. "La societat encara considera segons quins esports masculins o femenins. Es vam plantejar què estava passant en l'esport i volíem visibilitzar per què es generen tantes diferències entre nois i noies", recorda la directora. Es va plantejar un projecte audiovisual participatiu. "Es va convocar un concurs amb una subvenció, el vaig guanyar

i el resultat ha estat Mediasport Jove", explica Olmos a *Kamchatka*. "L'escola ha d'estar enfocada cap a la igualtat i no a posar sempre com a referents els homes i a assenyalar les dones com a incapaces. Si tens la regla, et diuen que ho deixis. I si no corres prou, et diuen que et fixis en ell", conclou Ariadna Fuentes, una de les reporteresses d'un documental imprescindible.

**Als comerços verds
pots comprar aliments
frescos i locals**

Vine al teu mercat!

www.mercats.barcelona

**COMERÇ
VERD →**

Barcelona
Capital Mundial
de l'Alimentació
Sostenible 2021

No t'ho perdís

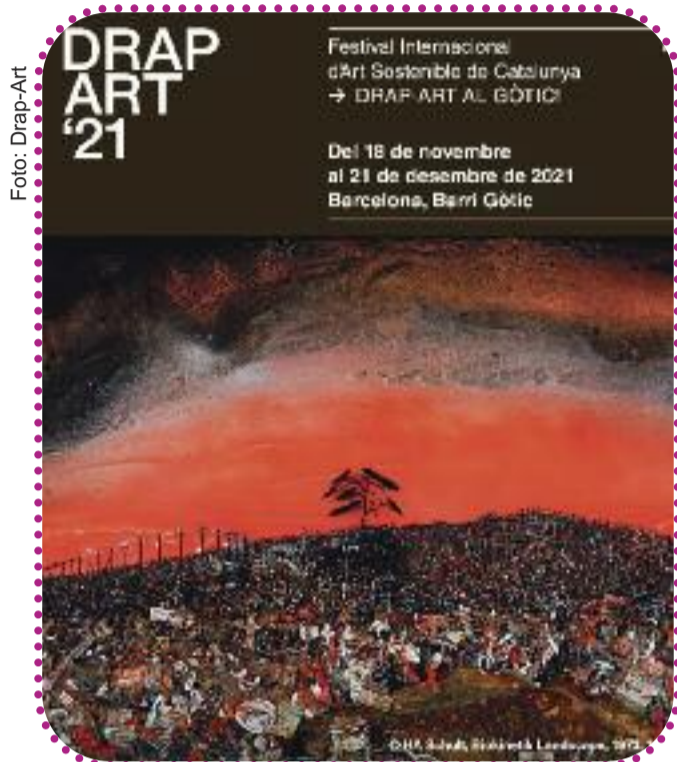

Foto: Drap-Art

Drap-Art'21

Ja és aquí la 25a edició del Festival Internacional d'Art Sostenible de Catalunya, el Drap-Art, que celebra el quart de segle de vida amb un programa de luxe. El festival, que va començar el 18 de novembre i s'allargarà fins al 21 de desembre, està omplint el barri Gòtic de Barcelona amb exposicions de pioners de l'art contemporani, com HA Schult i Michelangelo Pistoletto; d'artistes contemporanis destacats de Catalunya, com Rafael Bartolizzi, Bigas Luna i Francesco Volsi; i de referents de l'art urbà, com SheOne i Shadowman (Richard Hambleton), entre d'altres.

Famosos

Cristian Quirante (Castelldefels, 1984), més conegut pel nom artístic d'Alizzz, és un dels productors més importants del panorama musical actual. Ha treballat amb artistes com Rosalía, Becky G, Aitana o Lola Índigo, i és una figura imprescindible per entendre l'èxit de C. Tangana. La bona química entre els dos artistes, que fa anys que treballen plegats, es veu perfectament reflectida al disc *El madrileño*, que els ha valgut tres premis als Grammy Llatins 2021. Concretament, s'han endut els guardons de millor cançó de pop/rock per *Hong Kong*, millor cançó alternativa per *Nominao* i millor enginyeria de gravació per l'àlbum. Més enllà de la seva faceta de productor, Alizzz també està triomfant com a cantautor. La seva cançó amb Amaia, *El encuentro*, ho va petar fa un any, i aquest mes estrena el seu primer àlbum.

La fitxa

QUI ÉS?

A L I Z Z Z

ÉS FAMÓS PER...

Ser la mà dreta de C. Tangana

També és compositor i cantant: aviat estrenarà primer àlbum

QUÈ HA FET?

Guanyar tres Grammy Llatins

Pel disc 'El madrileño' de C. Tangana

A LES XARXES...

Pluja d'elogis

El públic ja valora aquest artista que havia estat a l'ombra

Llibres

Un món d'art brut
Oriol Malet

Més enllà de l'art "dels folls", molt més enllà de l'art "outsider", els artistes d'art brut són, per damunt de tot, creadors fabulosos. Aquest còmic permet capbussar-se en les mitologies particulars d'artistes com Henry Darger, Carlo Zinelli o Madge Gill, i del mateix Oriol Malet. Una visita guiada al pinyol fascinant d'un món encara massa desconegut, el de l'art brut.

Teatre

L'habitació tancada
Loredana Volpe

Tres històries es desencadenen en un sol espai: una habitació tancada per dins sense finestres on es comet un crim abominable. Com ha pogut fugir l'assassí? Un dramaturg troba la solució a l'enigma, l'única possible, però l'ha oblidat completament. Una història de gènere fantàstic i suspens de la Cia. La Salamandra. A la Sala Versus Glòries de Barcelona.

Música

Alegria
Sergio Dalma

Sergio Dalma torna a la càrrega amb la publicació d'un nou disc, el 21è de la seva carrera. *Alegria* és el títol d'aquest àlbum que va crear durant l'aturada (forçada per la pandèmia) de la gira del seu disc anterior, *Treinta... y tanto*. De fet, enllaçarà el final d'aquella gira amb l'inici de la del nou disc. Amb 57 anys, el músic sabadellenc demostra que no té aturador.

Pelis i sèries

Libertad
Clara Roquet

La família Vidal passa a la segona residència les últimes vacances de l'àvia. Als seus 14 anys, la Nora sent per primer cop a la vida que no troba el seu lloc. Però tot canvia quan arriba la Libertad, la filla de 15 anys de la cuidadora de l'àvia. Entre la Nora i la Libertad, una noia rebel i magnètica, sorgeix una relació intensa. Surten de la bombolla familiar i la Nora se sent lliure.

La Seguretat Social, via SMS

» Ja són 58 els serveis que ofereix en línia la Seguretat Social amb identificació per missatge
 » És un mètode d'accés que no requereix certificat digital i que t'ofereix moltes possibilitats

► La Seguretat Social ofereix, a través de la seva Seu Electrònica, un conjunt de serveis per facilitar certs tràmits a la ciutadania. Per poder accedir a alguns d'aquests serveis es necessita identificar-se mitjançant un certificat digital emès per una autoritat de certificació reconeguda o fer-ho a través de la plataforma *cl@ve*.

No obstant això, amb l'objectiu de facilitar al màxim possible l'accés als usuaris que no disposen de mitjans d'autenticació digital, la Seguretat Social ha implementat una altra manera d'accedir a certs serveis a través d'un sistema d'autenticació basat en l'enviament per SMS al telèfon de l'usuari d'una contrasenya d'un sol ús, que haurà d'introduir per poder accedir al servei desitjat.

Aquest sistema, habitual en moltes operacions bancàries, basa la seguretat de la identificació de l'usuari en el coneixement per part seva d'una sèrie de dades personals i en la possessió del telèfon mòbil, que s'ha de registrar prèviament a la Seguretat Social a nom del mateix usuari a través d'un procediment segur.

Actualment hi ha 58 serveis diferents als quals es pot accedir a través d'aquest mètode des de la Seu Electrònica. L'últim a incorporar-se a aquesta llarga llista és el simulador JUBIMAR. Aquest nou servei permet a les persones treballadores del Règim Especial del Mar simular la seva futura pensió de jubilació. La simulació té caràcter informatiu, per la qual cosa no genera drets ni expectatives de drets a favor del ciutadà.

VIDA LABORAL

Aquest últim servei se suma als existents, entre els quals destaquen la possibilitat de descarregar diversos informes, com el de la vida laboral, l'integrat de prestacions, el d'empresari individual... Ara, amb l'entrada en funcionament d'*Import@ss*, el nou portal de la TGSS, alguns d'aquests serveis et redirigeixen a aquest nou portal de manera senzilla.

El mateix mètode d'identificació via SMS permet fer tràmits com altes, baixes i modificar dades en el Sistema Especial d'Ocupació a la Llar; altes, baixes i canvis de la base de cotització d'autònoms; fer un

A través d'un simple SMS pots accedir a molts serveis de la Seguretat Social. Foto: Pexels

canvi de domicili, del telèfon o del correu electrònic que es tinguin registrats; rectificar els informes de les bases de cotització i de la vida laboral; o sol·licitar el número de la Seguretat Social, entre d'altres.

Entre els tràmits més demandats que es poden fer per aquesta via també hi ha el de sol·licitar la Targeta Sanitària Europea o la possibilitat de consultar la situació en què es troba el tràmit d'una pres-

tació sol·licitada, a nom propi o en representació d'una altra persona, i fer un seguiment de les fases del procés des que es presenta la sol·licitud fins que es resol.

COM FER-HO?

Utilitzar aquest mètode d'identificació via SMS és molt senzill. Només has d'accedir al servei que desitgis i prémer l'opció d'accés via SMS. Seguidament, et pots identificar in-

troduint el teu document d'identificació, la data de naixement i el número de telèfon mòbil (prèviament registrat a la Seguretat Social).

Si les dades introduïdes són correctes i coincideixen amb les registrades a la Seguretat Social, rebràs un SMS amb una contrasenya d'un sol ús al teu telèfon mòbil. A continuació, ja pots introduir aquesta contrasenya que has rebut per accedir al servei desitjat.

GRAN RECAPTE D'ALIMENTS

Del 19 al 27 de Novembre

Participa al supermercat, al mercat o al petit comerç

📞 bizum 33596
www.granrecapte.com

BANC DELS ALIMENTS

Col·laborar és estimar

ESTILS DE VIDA

Què puc fer per fomentar el català?

Foto: VxL

i LLENGUA

Segons la darrera Enquesta d'usos lingüístics de la població, que es va fer el 2018, un 36,1% dels habitants de Catalunya té el català com a llengua habitual. Aquesta xifra cau fins al 27,5% en l'àmbit metropolità. Davant d'això, calen polítiques i accions que s'escapen de la responsabilitat dels parlants. Però cada catalanoparlant pot aportar el seu granet de sorra per mantenir viva la llengua.

Un primer pas imprescindible és parlar sempre, d'entrada, en català. Quan coneguis algú o quan entris a una botiga per primer cop, fes servir el català. No jutgis la gent pel seu aspecte físic, el seu nom o qualsevol altra característica: un catalanoparlant no té uns trets concrets. El següent pas és no canviar de llengua quan et responguin en castellà. El 94,4% de la població de Catalunya entén el català i el 81,2% el sap parlar. Per tant, és altament probable que el teu interlocutor t'entengui i, si no, t'ho farà saber i et demanarà que li parlis en un idioma que conegui. Recorda que parlar en la teva llengua no és de mala educació. Una altra cosa que pots fer és consumir cultura i entreteniment en català. I, si vols anar més enllà, pots sumar-te al Voluntariat per la Llengua perquè algun nou parlant practiqui l'idioma.

Les claus .....

D'ENTRADA: EN CATALÀ

És absurd assumir que algú no parlarà o entendre el català per l'aspecte o el nom

NO CANVIÏS DE LLENGUA

El 94,4% de la població de Catalunya entén el català i el 81,2% el sap parlar

CONTINGUTS EN CATALÀ

Consumeix cultura i entreteniment en català per fomentar-lo també en aquest àmbit

VOLUNTARIAT

Si vols anar més enllà, uneix-te al Voluntariat per la Llengua: ajudaràs un nou parlant a practicar el català

Foto: Pexels

ALUMINI - VIDRES
OBRES INTEGRALS

home homing

vidres • miralls
claraboies • alumini

projectes integrals
i execució d'obra

*Si ho pots somiar,
nosaltres ho podem
fer realitat*

cuinescat

Gremi de reformes
d'interiors, cuines
i banys de Catalunya

Padilla, 243 • 08013 Barcelona
Tel. 93 881 77 06 • admin@home-homing.com
www.home-homing.com
• Magatzem: Ptge. Utset, 3

línia vol ser un espai per a la conversa
metropolitana serena i responsable

Josep Martí
Blanch

Fèlix
Riera

Jordi
Muñoz

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Jordi
Martí

Montserrat
Tura

Marc
Cerdà

Gala
Pin

David
Fernández

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Víctor
Porres

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

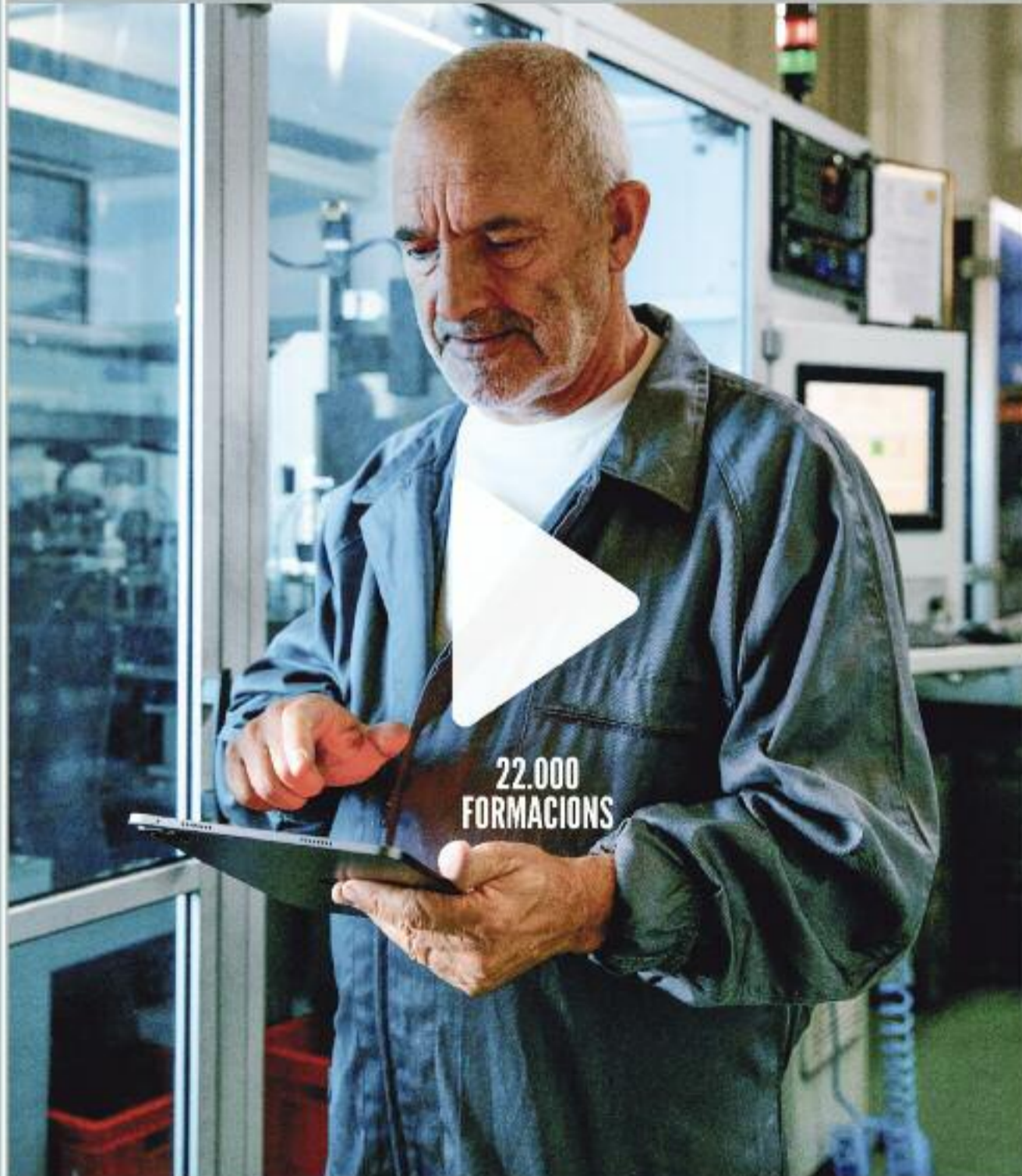

Arnau
Nadeu

PLAY PERQUÈ T'ADAPTIS A LES NOVES REALITATS LABORALS

Fa massa temps que estem en pausa. Ara és el moment de posar-ho tot en marxa. Per això, destinarem més recursos que mai a impulsar la contractació i fer front a l'atur.

PLAY
PERQUÈ TOT
ES TORNI A MOURE

Informa-te'n a play.gencat.cat

